

ŠTĚPÁNKOVICKÝ ZPRAVODAJ

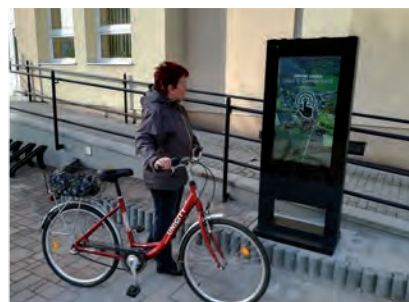
4 ²⁰²¹
prosinec

MÍSTO SKLÁDKY BUDEME MÍT LESOPARK

V den státního svátku si téměř sedmdesátka dobrovolníků vyhrnula rukávy a s vervou se pustila do výsadby 40 stromů a 83 keřů. Prvních 10 stromů a 17 keřů vysázeli už 23. října členové neziskové organizace Sázíme stromy.

...více na straně 27

Nové elektronické úřední
desky

...více na straně 2

Výstava – Střípky z historie
Hlučínska

...více na straně 9

Parní lokomotiva projela
také naší obcí

...více na straně 24

Pohádkový les ve Svobodě

...více na straně 26

SLOVO STAROSTY

Vážení a milí spoluobčané, čtenáři Štěpánkovického zpravodaje,

blíží se nejkrásnější období roku – Vánoce. Máme to štěstí, že žijeme v podnebném pásu, kde se příroda neustále mění a kde se střídají všechna roční období. Po překrásném, barevném a teplém podzimu přichází zima. Děti čekají radovánky ve sněhu a naše obec se rozsvítí vánočními světýlky a nazdobenými domy. Ani my jako obec jsme nezaháleli a snažili se o to, aby vše, co jsme na letošní rok naplánovali, bylo hotové.

Povedlo se nám dokončit několik poměrně rozsáhlých akcí – rekonstrukci školního hřiště, knihovny, kompletní rekonstrukci kotelny v naší škole, výměna kanalizace v ulicích U Bartošovce a Lipová a před dokončením je kompletní rekonstrukce ulice Na Kopečku a část ulice Zahradní. Vysadili jsme za pomoci vás, spoluobčanů, spoustu nových stromů, aby se nám v obci lépe dýchalo a v horkých dnech našli stín k odpočinku. Splatili jsme tak alespoň malou část dluhu vůči přírodě.

Doma máme uklizeno, útulno a vše je provoněno vánočním cukrovím. Nastal čas uklidit také sami v sobě. Celý rok se na nás všemi médii valí špatné zprávy a dezinformace. Působí na nás, ať chceme, či ne. Podprahově je vnímáme, a v nitru se nám ukládá strach a úzkost.

Neklesejte na mysli, přijdou dobré časy. Musí přijít, je to koloběh života. I v historii se naši předci potýkali se složitými situacemi. Zazili války, hlad, různé epidemie a katastrofy. A zvládli to. My to zvládneme také. Musíme.

Pojďme společně prožít adventní dobu pozastavením se. Vypneme počítače, televizory a mobily. Věnujme se svým blízkým, rodině, přátelům a potřebným. Vnímejte to krásné a dobré kolem nás.

Přeji Vám hodně síly, zdraví, lásky, klidu a duševní pohody jak v čase adventním, tak v čase vánočním a celém novém roce 2022.

Jaromír Nevřela,
starosta obce

ZHODNOCENÍ ROKU 2021

Dokončila se rekonstrukce školního hřiště. Byl nastříkán tartan a lajnování, provedlo se osazení kontejnery (3x skladové, 2x obytné), dokončilo se osvětlení běžeckých drah, hřiště a přilehlého sportoviště. Vlastními silami jsme provedli většinu úprav terénu a následně firma provedla na místech, kde není možno zasadit trávu, osazení plazivými jehličnany. Dobudovali jsme chodník od doskočiště po asfaltovou plochu. Opravila se část chodníku kolem školy. Dosypalo se okrasného kamení mezi budovou školy a chodníkem nebo cestou. Provádíme nové osazení pergoly, která bude sloužit pro uživatele hřiště. Tráva už nám roste a tak doufáme, že na jaře provedeme slavnostní otevření školního hřiště se vši parádou.

V současné době, kdy se píše článek, probíhá rekonstrukce komunikace ulice Na Kopečku a části ulice Zahradní. V době čtení článku by mělo být už vše vyasfaltováno a nový povrch by měl zdobit tuto část obce. Při této akci se vyměnily všechny vodovodní přípojky tak, aby se předešlo tomu, že by třeba za chvíli nešly zastavit. Parametry rekonstrukce (tedy osazení obrub, jejich výška, vjezdy, výšky vjezdů apod.) jsou dány projektem a prošly schvalováním na dopravním odboru. Ne vždy je možno zachovat vše, co bylo prve, protože podle současných norem je to už nepřípustné.

Dokončila se rekonstrukce kanalizace ulice U Bartošovce a Lipová, která byla velice složitá z pohledu toho, že po trase kanalizace bylo množství různých přípojek, které bylo nutné podcházet, přecházet nebo rovnou přepojovat, abychom dostali normám pro křížení různých inženýrských sítí. Oproti projektu jsme museli připojit i některé úseky, na které se v projektu zapomnělo. Samozřejmě i tady se měnily vodovodní přípojky a sekční ventily, které pamatovaly ještě budování stávajícího vodovodu.

V letošním roce se nám podařilo mnoho akcí dokončit nebo aspoň začít: **Rekonstrukce knihovny, Rekonstrukce rozhlasu, Rekonstrukce kanalizace U Bartošovce a Lipová, Cyklostezka Štěpánkovice - Svoboda, Rekonstrukce ordinace praktického lékaře, Rekonstrukce školního hřiště, Rekonstrukce komunikace ulice Na Kopečku a části Zahradní.**

Toto jsou jenom ty stěžejní projekty, jejichž cena překračuje 30 milionů korun. Na část jsme čerpali dotace, jiné jsme dělali ve své režii. K tomu je třeba připočítat různé menší akce a projektové dokumentace na další připravované akce.

Snažíme se opravovat a zvelebovat naši obec a zpřijemňovat život našim spoluobčanům tak, aby se nám tu všem dobře žilo a abychom tu byli rádi. Jsme rádi za každého občana, který přiloží ruku k dílu a ztotožní se tak se svou obcí jenom tím, že mu není lhostejné jeho okolí. Děkujeme za každou aktivitu, kterou vyvinete směrem ke zvelebení naší obce.

Chceme poděkovat všem spolčům a i samotným občanům za aktivity, které vedly k oživení společenského a kulturního života v obci.

Rádi bychom popřáli VŠEM občanům veselé Vánoce, klid, pohodu, zdraví a Boží požehnání, ať se všichni ve zdraví sejdeme a pod stromeček to, co každý chceme a do nového roku 2022 štěstí, zdraví a pohodový rok.

Jaromír Nevřela, starosta; Jiří Koleckář, místostarosta

NOVÉ ELEKTRONICKÉ ÚŘEDNÍ DESKY JSOU NA SVÝCH MÍSTECH PŘIJĎTE SI JE VYZKOUŠET I VY!

V mikroregionu Hlučínska-západ máme za sebou letošní největší investiční akci tohoto roku – projekt „Společného nákupu elektronických úředních desek pro obce Svazku obcí mikroregionu Hlučínska-západ.“ Vítězný dodavatel – ostravská společnost DigiDay Czech, s. r. o. provedla ve středu 10. listopadu 2021 montáž a spuštění elektronických nových úředních desek.

O nákupu elektronických úředních desek jsme v mikroregionu uvažovali již v roce 2019, tenkrát za přispění dotace. Nakonec jsme se však rozhodli kvůli ne zcela vhodným podmínkám dotační výzvy pro naše potřeby žádost nepodat. Téma jsme oživilí na jaře letošního roku. V květnu 2021 Sněm starostů mikroregionu Hlučínska-západ rozhodl o vyhlášení společného výběrového řízení. Do něj se zapojilo pět obcí. Výběrové řízení, v jehož rámci jsme oslovili sedm potenciálních dodavatelů, a nakonec obdrželi pět nabídek, bylo vyhodnoceno v polovině června 2021. Hodnotící komise jako nejlepší nabídku vybrala tu od již zmíněné společnosti DigiDay Czech, s. r. o. Poslední červnový den tak došlo k podpisu smlouvy.

Ptáte se, proč elektronické úřední desky a k čemu jsou dobré? Elektronická úřední deska znamená praktické zrušení stávajících papírových vývěsek. Je jedním z prvků modernizace a elektronizace veřejné správy, tzv. e-Governmentu. Jsme velmi moderní a jdeme s dobou. Elektronická úřední deska však není jen o splnění zákonné povinnosti obcí zveřejňování dokumentů jako jsou záměry, rozpočty, usnesení apod.

Své další využití má pro občany i turisty. Jaké? Naleznete zde například aktuality z obce, kalendář kulturních akcí, obecní zpravodaje, fotografie a další. Vše si můžete prohlédnout, přečíst na krásných 43“ displejích. Vámi požadovaný obsah může být také předčítán nahlas skrze vestavěné reproduktory,

system obsahuje i další prvky přístupnosti pro osoby s handicapem.

Svazek obcí mikroregionu Hlučínska-západ tvoří 14 členských obcí. Tímto projektem jsme pořídili elektronické úřední desky do pěti z nich – Hněvošice, Chlebičov, Chuchelná, Štěpánkovice, Velké Hoštice. Ve stejnou dobu pořídilo elektronickou úřední desku i město Kravaře, v Bolaticích pak spouštěli elektronickou úřední desku v únoru 2021. Celkově tedy máme elektronické úřední desky v sedmi obcích, což je přesně polovina mikroregionu. Společným nákupem prostřednictvím Hlučínska-západ jsme nejen ulehčili obcím od související administrativní zátěže, především jsme ušetřili přes 20 % oproti odhadovaným pořizovacím nákladům – celkové náklady nakonec činí cca 834 tisíc Kč s DPH. Pořízení elektronických úředních desek bylo zcela hrazeno z vlastních zdrojů zapojených obcí.

Jsme velice rádi, že naše obce chtějí být moderní a jdou, jak se říká, s dobou a věříme, že i Vy – občané, návštěvníci, turisté, budete elektronické úřední desky hojně využívat. A nezapomeňte, že zde naleznete vždy aktuální informace, a to 24 hodin denně 7 dní v týdnu.

Mgr. David Adamec,

tajemník Svazku obcí mikroregionu Hlučínska-západ

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Výňatek ze Zázpisu zasedání zastupitelstva obce Štěpánkovice č. 5/2021 konaného dne 15. listopadu 2021.

Zastupitelstvo obce vydává:

Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2021 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství. Sazba poplatku je 650 Kč a obecně závazná vyhláška nabude účinnosti od 1. 1. 2022.

Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2021 o stanovení obecního systému odpadového hospodářství obce Štěpánkovice.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

Program pro poskytování dotací z rozpočtu obce Štěpánkovice pro rok 2022. Celková částka v rozpočtu pro poskytování dotací je 700 000 Kč.

Poskytnutí finančního daru Římskokatolické farnosti Štěpánkovice, na částečné krytí nákladů spojených s opravou střechy kostela sv. Kateřiny ve Štěpánkovicích ve výši 500 000 Kč

Zastupitelstvo obce projednalo:

Žádost Tělovýchovné jednoty Sokol Štěpánkovice, z.s. o zpracování projektové dokumentace a realizaci stavby nového hřiště s umělým povrchem a bere tuto žádost na vědomí, s tím, že o samotném pořízení, rozsahu a předmětu projektové dokumentace bude rozhodnuto až po zvážení v úvahu přicházejících řešení umístění jednotlivých staveb (možnosti vybudování volejbalového hřiště v jiné lokalitě a tím nezasahovat do stávajících rozměrů hřiště) a získání stanovisek dotčených subjektů.

Petici občanů k navržené změně územního plánu města Kravaře v návaznosti na budoucí stavbu fotovoltaické elektrárny. Občané by chtěli znát postoj zastupitelů naší obce k této věci. S ohledem na skutečnost, že zvažovaný projekt může podstatně ovlivnit dotčené území na desítky let do budoucnosti, mělo by rovněž zastupitelstvo obce zaujat k tomuto záměru stanovisko obce Štěpánkovice.

Veronika Wihodová, referentka

STAROSTOVÉ DARUJÍ KREV

Podzimní kolo Darování krve se starosty Hlučínska proběhlo 7. a 14. října 2021. Tentokrát ve spolupráci s Okresní hospodářskou komorou Opava. Dárcům přišlo poděkovat vedení Slezské nemocnice a Hematologicko-transfuzního oddělení. Také vedení naší obce se této akce zúčastnilo.

Z ČINNOSTI STŘEDISKA SLUŽEB

Stále opravujeme kanalizace, které povětšinou netěsní ve spojích nebo jsou poškozené a protékající vody vymelou okolní zeminu a půda nebo asfalt se začnou propadat. Stalo se i to, že se nám na určitý čas ucpal přivaděč k ČOV, naštěstí se tuto ucpávku podařila rychle rozbít. Stejně tak jsme v naší režii vyčistili ucpané odpady ve škole.

Podél rekonstruovaného školního hřiště vybudovali pracovníci střediska služeb nový chodník, který spojí zadní branku s asfaltovou plochou a nemusí se chodit po trávě nebo novém tartanu.

Provedli jsme začistiřovací práce a zplanýrovali většinu ploch okolo rekonstruovaného hřiště. Vysypali jsme okrasným kamením plochy mezi obrubou a budovou školy. Znovu se předláždil a trochu jinak

vytvaroval chodník k brance. Je v plánu usazení pergoly a její zadláždění k plotu z tújí.

Ostříhaly se živé ploty a ošetřily proti škůdcům. Dosadily se stromky, namísto těch, které se nepříjaly (Alej plná kaštanů) nebo které někteří nenechavci ukradli (alej u Středního dvora). Dosadily se jasany vykácené loňskou zimou.

Provedlo se vyčištění nádrže „Bartošovec“. Provedlo se poslední sekání trávy, mulčování a provádí se neustálý sběr spadlého listí, kterého jsou kvanta. Děkuji všem lidem, kteří shrabali listí před svými domy na kupky, které následně naši pracovníci odvezli.

Rozvezli jsme štěpky a přisypali je k nově vysazeným i starším stromům. Osadily se zábrany proti sněhu při vjezdu ze směru od Albertovce.

Vzhledem k tomu, že se blíží zimní čas a je tu možnost, že nám napadne sníh, prosím řidiče, aby odstavovali svá auta mimo komunikace. Pokud je nechají na komunikaci a automobily budou přihrnuty při odklizení zbytkovým sněhem, budou si je sami muset odházet. A taky hrozí, že v místech, kde je ulice úzká, tak technika na odklizení sněhu vůbec neprojde.

Děkuji pracovníkům střediska služeb za celoroční práci. Podařilo se toho hodně udělat a mnohdy jsme ušetřili nemalé prostředky, kdy jsme si svépomocí udělali to, za co bychom museli drazé zaplatit. Děkuji také občanům, kterým nebylo lhostejno si před svým prahem uklidit, zamést cestu, shrabat listí a jinak pomoci, aby naše obec vypadala dobře.

Přeji vám všem příjemné a krásné vánoční svátky, pohodu a co nejméně shonu a do nového roku 2022 hodně zdraví, štěstí a spokojenosti

Jiří Kolečkář, místostarosta

NEČEKANÁ HAVÁRIE NA PŘIVADĚČI VODY

Ke druhé havárii na přivaděči pitné vody pro Štěpánkovice došlo 19. září 2021. Tentokrát to bylo kousek pod vodojemem v poli, kde jsme první hlášení o této škodě obdrželi od občanů kolem páté hodiny odpolední. Vzhledem k tomu, že to byla neděle a ještě pozdní odpolední hodina, tak lepší čas jsme si opravdu nemohli přát.

V okamžiku zjištění se provedlo uzavření přívodu vody a ještě v podvečer se vykopalo místo poruchy. Zjistili jsme, že na plastové rouře je podélná prasklina přibližně 1 metr, kterou vytékala voda. V neděli večer jsme s touto poruchou opravdu nemohli nic víc udělat.

Hned v pondělí ráno jsme se rozjeli shánět materiál, který je pro tento průměr a typ potrubí dost specifický. Nakonec se podařilo sehnat, co se potřebovalo k opravě a po poledni se podařilo řad zprovoznit. Opět nám, jako na jaře, „přálo“ počasí a všude bylo plno bláta, které mnohdy znemožňovalo pohyb.

Závěrem bych chtěl apelovat na občany, že tyto poruchy nejdou předvídat. Tak jak se tyto havárie staly tento rok dvakrát, tak před tím nebyly. Nevíme, jestli je to únava materiálu, působení nějakých tlaků v zemi nebo něco jiného. Snažíme se dělat co jde, a opravit tuto poruchu co nejrychleji. Měli jsme připraveny všechny možnosti. Třeba i to, že bychom zavolali cisterny, které by zásobovaly obec pitnou vodou. Naštěstí to nebylo třeba.

Jiří Kolečkář, místostarosta

PROVIZORNÍ OPRAVA STŘECHY ŠKOLY

V úterý 5. října 2021 při velmi silném větru byl nutný rychlý zákrok při uvolnění části střechy na budově základní školy. Hrozilo zde utržení a následné zranění dětí a osob pohybujících se kolem.

POPLATKY ZA ULOŽENÍ ODPADU

Za 4. kvartál letošního roku již obec zaplatí 800 Kč za tunu uloženého odpadu na skládku. Od letošního roku platí nový zákon o odpadech, který mimo jiné zpřísnil i podmínky ukládání odpadu na skládku.

Do roku 2020 byl skládkový poplatek 500 Kč za každou tunu, kterou svozová firma odvezla na Chlebičovskou skládku. Letos byl poplatek upraven tak, že do určitého množství tun tento poplatek 500 Kč zůstal zachován, ale po překročení této hranice se automaticky zvedl na 800 Kč.

Ta ona hranice tun byla vypočtena tak, že se počet obyvatel obce k 1. 1. 2021 vynásobil recyklační slevou 200 kg (0,2 t) na obyvatele, jež byla stanovena pro letošní rok.

Z toho nám vyplývá následující:

$3\,233 \times 0,2 \text{ tuny} = 646,6 \text{ tun} =$ za každou tunu nad 647 tun uložených na skládku zaplatíme již 800 Kč.

Jelikož hranice jsme dosáhli začátkem října, v podstatě celý čtvrtý kvartál nás bude stát draž.

Již odvezený odpad z obce na skládku v roce 2021 a zaplacený poplatek:

1. Q $235,97 \text{ t} \times 500$ 117 985 Kč
2. Q $219,02 \text{ t} \times 500$ 109 510 Kč
3. Q $187,98 \text{ t} \times 500$ 93 990 Kč
4. Q $3,67 \text{ t} \times 500 + \text{zbytek} \times 800$??? Kč

V důsledku tohoto schválili zastupitelé zvýšení poplatku za odpady na příští rok z 600 Kč na 650 Kč za osobu.

Zpracoval: Martin Peterek

OBEC JEŠTĚ VÍCE PODPOŘÍ TŘÍDĚNÍ

Naše obec má snahu podporovat snižování tonáže především směsného komunálního a velkoobjemného odpadu, jehož svoz a ukládání má největší dopad na obecní kasu.

Letos se podařilo snížit množství VO hlavně tím, že jsme začali na sběrném dvoře třídít z kontejneru recyklovatelné odpadní dřevo. Lepší třídění v domácnostech je také vodítkem, jak postupně ponížít i směsný komunál.

Obec všem občanům při únorovém odpadovém týdnu, kteří mají vyrovnány vůči obci všechny závazky, zdarma předá třídící tašky (trojkombinace – sklo, papír, plasty).

Martin Peterek, referent

POROVNÁNÍ SBĚRU ODPADU V OBCI PO 3. KVARTÁLECH

2020	Leden	Únor	Březen	Duben	Květen	Červen	Červenec	Srpen	Září
Kompozitní obaly	0,2	0,12	0,06	0,48	0,24	0,18	0,16	0,16	0,32
Sklo bílé	5,62		6,9	3,72	2,32		1,72		4,98
barevné	4,3		3,82	4,5			1,27		4,04
Plasty	6,54	3,94	1,61	15	7,35	6,15	5,28	5	9,96
Směsný komunální odpad	61	57,2	74,06	62,58	55,08	63,92	48,4	47,74	60,12
BRO			14,52	41,34	55,56	74,26	62,44	63,8	76,88
Objemný odpad	8,82	18,02	14,48	17,32	23,22	20,28	18,7	13,24	6,18
papír	2,7	2	1,11	3,96	3,16	1,72	3,06	2,84	2,9

1,92

25,26

17,93

60,83

530,1

388,8

140,26

23,45

2021	Leden	Únor	Březen	Duben	Květen	Červen	Červenec	Srpen	Září
Kompozitní obaly	0,22	0,18	0,26	0,12	0,12	0,2	0,12	0,16	0,36
Sklo bílé	4,94	4,08	2,08	6,3		7,24	4,58	2,48	
barevné	4	2,5		3,34		3,24	2,98		
Plasty	7,05	5,81	8,75	5,22	5,58	6,18	3,9	5,06	11,54
Směsný komunální odpad	64,54	60,48	80,45	60,02	55,36	62,18	47,28	57,98	50,24
BRO			12,7	27,45	78,8	58,72	55,52	73	61,54
Objemný odpad	11,92	5,62	12,96	13,38	11,28	16,8	12,56	9,86	10,06
papír Rritschny		0,34		1,9	2,52	2,86	2,64	2,08	1,51
občané Rritschny									
papír	3,44	2,28	1,9	0,8					

1,74

31,7

16,06

59,09

538,53

367,73

104,44

13,85

3,883

8,42

Výsledek po 3. kvartálech
úbytek odpadu o 0,18 t
nárůst odpadu o 6,44 t
úbytek odpadu o 1,87 t
úbytek odpadu o 1,74 t
nárůst odpadu o 8,43 t
úbytek odpadu o 21,07 t
úbytek odpadu o 35,82 t
nárůst odpadu o 2,7 t

Na obsahu zpravodaje se můžete podílet i Vy!

Budeme rádi, pokud nám budete během celého roku průběžně zasílat své postřehy, fotografie, nebo zprávy o akcích, které pořádáte na e-mail: zpravodaj@stepankovice.cz.

Děkujeme a těšíme se na vaši odezvu, náměty a příklady dobré práce.

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

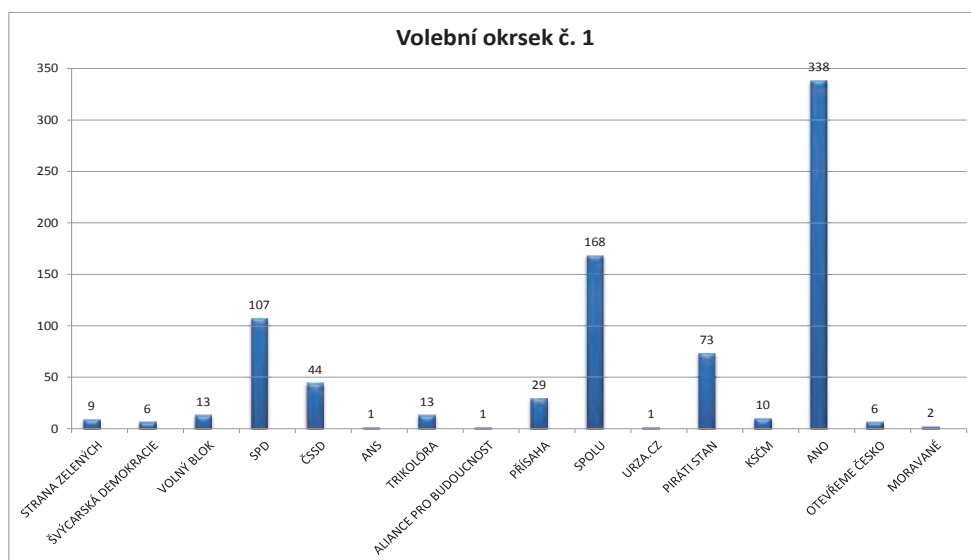

Štěpánkovický občan Adam Vido volil do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR na zastupitelském úřadě ČR v Rize, hlavním městě Lotyšska.

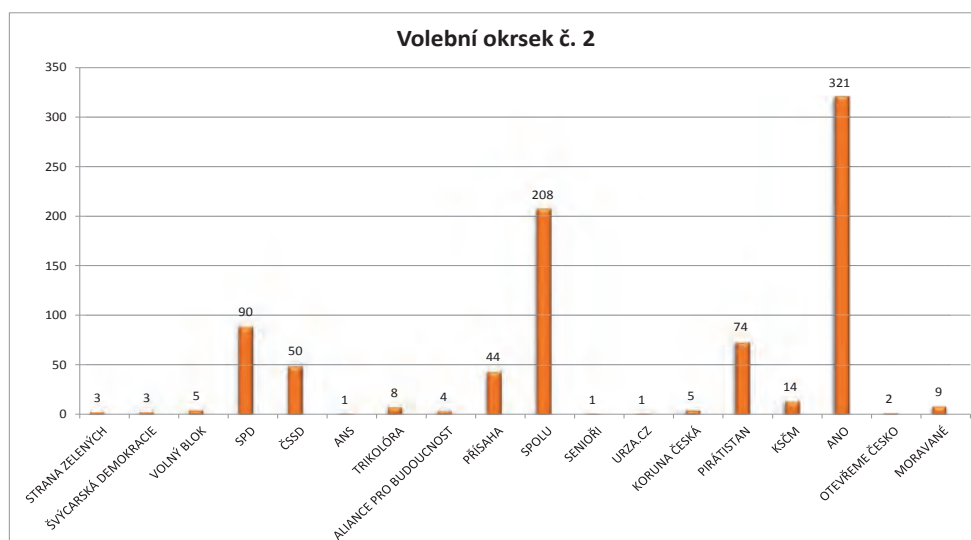

Volební místnost ve Štěpánkovicích ve dnech 8. – 9. října 2021

Volební okrsek č. 1	
Politická strana	Počet hlasů
STRANA ZELENÝCH	9
ŠVÝCARSKÁ DEMOKRACIE	6
VOLNÝ BLOK	13
SPD	107
ČSSD	44
ANS	1
TRIKOLÓRA	13
ALIANCE PRO BUDOUCNOST	1
PŘÍSAHA	29
SPOLU	168
URZA.CZ	1
PIRÁTI STAN	73
KSCM	10
ANO	338
OTEVŘEME ČESKO	6
MORAVANÉ	2

Volební okrsek č. 2	
Politická strana	Počet hlasů
STRANA ZELENÝCH	3
ŠVÝCARSKÁ DEMOKRACIE	3
VOLNÝ BLOK	5
SPD	90
ČSSD	50
ANS	1
TRIKOLÓRA	8
ALIANCE PRO BUDOUCNOST	4
PŘÍSAHA	44
SPOLU	208
SENIORI	1
URZA.CZ	1
KORUNA ČESKÁ	5
PIRÁTI STAN	74
KSCM	14
ANO	321
OTEVŘEME ČESKO	2
MORAVANÉ	9

ZABEZPEČME VODOMĚRY PŘED MRAZEM!

Výměna poničeného vodoměru se domácnostem prodraží. Bud'me odpovědní od prvních dnů, kdy dorazily noční a ranní mrazy, a proveďme potřebná opatření!

Když klesnou venkovní teploty pod nulu, je kromě pečlivého zazimování zahrady, domu a veškerého venkovního vybavení nutné se zaměřit také na to, jak zajistit před mrazem domovní vodoměr. Zabráníme jeho poškození. Tím, že tyto záležitosti nepodceníme, se vyhneme nepříjemným situacím, které mohou mít kromě našeho pohodlí a poškozeného majetku nepříjemný dopad také na peněženku.

Co je nutné s ohledem na zabezpečení vodoměrů podniknout, do značné míry závisí na tom, kde je dané zařízení umístěno. „Pokud je vodoměr umístěn ve venkovní šachtě, je potřeba zkontrolovat její spolehlivé uzavření tak, aby nedocházelo k neúměrnému prochlazení jejího vnitřního prostoru. Pokud se potrubí a vodoměr nacházejí v hloubce, kde mohou zmrznout, je potřeba zajistit poklop tepelnou izolací. Použít je možné například polystyren nebo minerální izolační vatu – nikoliv ale skelnou,“ vysvětluje vedoucí oddělení vodovodů SMVaK Ostrava Roman Bouda.

Pokud je vodoměr umístěn uvnitř domu, chaty, chalupy nebo jiné nemovitosti, je nezbytné zabránit vystavení vnitřní instalace a vodoměru účinkům mrazu například vnější tepelnou

izolací. Je potřeba také prověřit, jestli nemůže mrazivý vzduch pronikat k vodoměru například sklepním oknem, což bývá často opomíjené citlivé místo pro tento typ havárií. Teplota v daném prostoru se musí dlouhodobě pohybovat nad bodem mrazu. Potrubí vnitřních rozvodů je žádoucí obalit izolačním materiálem. „Chaty a chalupy, které nejsou v průběhu zimy obývané, jsou velmi často místem, kde dochází k havarijním situacím. Vodoměr zamrzne, dojde k jeho poničení, ale důsledky v podobě vytopeného prostoru se projeví až poté, kdy mráz povolí. Lidé potom přijíždějí po zimě do svých objektů, kde je čeká nemilé a nákladné překvapení,“ říká Bouda.

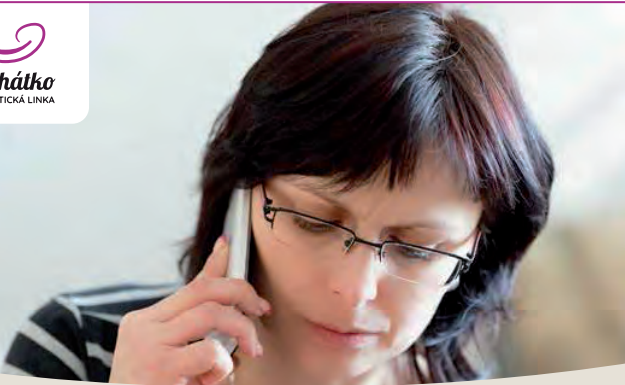
K poškození vodoměru může dojít také v případě, když se někdo snaží zamrznout vnitřní instalaci včetně vodoměru rozmrazovat vysokou teplotou – například horkovzdušnou pistolí nebo otevřeným ohněm. Tento extrémní zásah většinou vede k tomu, že vodoměr zůstane nefunkční a je nutné ho vyměnit. Poškození plastových částí

zařízení vysokou teplotou je zjištěitelné po jeho demontáži. Těmto rychlým a radikálním řešením se rozhodně vyhneme, přinesou vždy víc škody než užítku.

Všechny vyjmenované případy poškození vodoměru mají negativní finanční dopad na zákazníka. Odběratelé totiž odpovídají za jeho zabezpečení. Škodná částka se odvíjí od aktuální prodejní ceny daného typu vodoměru a času potřebného pro jeho montáž. Průměrně může jít zhruba o 2 000 korun. Před zamrznutím je nutné chránit také vodovodní přípojku. Základním faktorem je to, aby byla dodržena takzvaná nezamrzná hloubka, kdy se doporučuje jako minimální krytí potrubí jeden metr, ve zpevněných plochách až 150 centimetrů. Kritickým místem jsou zde místa venkovních uzavíracích armatur, místa se sníženým krytím (například přechody vodních toků) nebo souběhy s potrubím dešťových kanalizací.

Mgr. Marek Šíbrt, mluvčí SMVaK Ostrava a.s.

Nebojte se nám zavolat, když Vás něco trápí

Jsmo Sluchátko, tým profesionálních terapeutů připravených Vám zdarma a okamžitě naslouchat. Máme dlouholeté zkušenosti s pomáháním od všelikých lidských trápení.

Náš hovor bude zcela anonymní a důvěrný. Platíte jen běžné telefonní poplatky. Můžeme si povídat až 50 minut, nebo můžete kdykoliv zavěsit. Neuslyšíte od nás žádnou kritiku ani kázání. S námi si můžete ulevit od svých starostí. Pomůžeme Vám najít odvahu, sílu a nový směr.

Zkuste to a zavolejte nám. Těší nás Vám pomáhat.

212 812 540
Terapeutická linka Sluchátko, z. ú.

Moravskoslezský kraj

www.linkasluchatko.cz

DENBEZDLUHU.CZ

Poradíme Vám s řešením dluhů

Přerostly vám dluhy přes hlavu? Máte exekuce? Dostáváte upomínky? Začněte hned!

Vztahuje se na Vás program Milostivé léto? Stát Vám může velkou část dluhů odpustit. Jak na to?

Krok po kroku probereme Vaše možnosti.

Napište nám email na denbezdluhu@logicall.cz nebo nám zavolejte na číslo 554 689 111

Více informací na www.denbezdluhu.cz

VÍTÁME NOVÉ ŠTĚPÁNKOVICKÉ OBČÁNKY

Přehled dětí narozených v naší obci (srpen – listopad 2021)

Ondřej Opluštil, Ester Fischerová, Mikuláš Benek, Štěpánka Melecká, Emma Peterková, Jasmína Měchová, Rozalie Kretschmer, Tomáš Skuplík, Adéla Harasimová, Sebastian Deutsch

Lilien Lišková

narozena 24. června 2021
výška 46 cm, váha: 2 490 g

Tomáš Skuplík

narozen 16. října 2021
výška 52 cm, váha 3 620 g

Sebastian Deutsch

narozen 8. listopadu 2021
výška 52 cm, váha 3 490 g

Když se narodí dítě, člověk si uvědomí, že existuje něco důležitějšího, než je on sám. Blahopřejeme k nově nabytému poznání.

Jelikož obecní úřad nedostává pravidelné seznamy narození, prosíme rodiče, kterým se narodilo dítě, aby narození na základě rodného listu, přišli přihlásit na obecní úřad k paní matrikářce Daniele Neudörflerové.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Jubilanti:

Říjen

Václavíková Elfrída 94 let
Gajdová Alice 70 let
Gargošová Markéta 80 let
Grygarčíková Annemarie 80 let
Kopcová Marie 70 let
Baránek Jindřich 97 let
Vybrančíková Marie 75 let
Macečková Anna 93 let
Brzesková Gabriela 75 let
Škrobánková Anna 93 let

Listopad

Kurka Richard 75 let
Kohoutová Veronika 75 let
Kašný Josef 70 let
Kancner Josef 85 let
Hrzibková Júlia 80 let
Malohlavová Markéta 70 let
Moravec František 91 let
Burdová Irena 70 let

Prosinec

Dostálová Anna 85 let
Kretková Hedvika 70 let
Korpas Alois 75 let
Grigarčík Alfréd 70 let
Korzonková Lucie 70 let
Zajíčková Adéla 91 let
Konečná Lidmila 75 let
Ondrufová Viktorie 93 let
Bitomský Josef 90 let
Slivková Štěpánka 80 let
Kurková Františka 75 let
Solischová Anna 75 let
Harazim Emil 90 let
Ferenc Jan 70 let
Kunzová Hedvika 92 let

Přejeme všem jubilantům, kteří oslaví své významné životní jubileum, pokojný život ve Štěpánkovicích naplněný zdravím, radostí, štěstím a porozuměním.

Od ledna 2021 do uzávěrky zpravodaje jsme se rozloučili se 31 spoluobčany.

PEJSEK CHLUPÁČEK A KAMARÁDI PRVNÁČCI

Po velmi dlouhé době se mohli malí prvňáčci setkat s pejskem Chlupáčkem a kocourkem Koblížkem. A setkání to bylo přímo andělské.

Malí andělíci se přivítali s pejskem Chlupáčkem tradičním pozdravem, poslechli si příběh o malém kočičím klukovi Koblížkovi, povyprávěli paní knihovnici o tom, jak se jim líbí ve škole, co se zrovna učí a že to bylo zrovna písmeno A, přišli v přestrojení jako andělé.

Bylo to moc milé setkání. Prvňáčci společně s p. učitelkami budou knihovnu pravidelně každý měsíc navštěvovat a vždy pro ně bude připraven zajímavý program.

Martina Teichmannová, vedoucí knihovny

VÝSTAVA S ROČNÍM ZPOŽDĚNÍM UKÁZALA STŘÍPKY Z HISTORIE HLUČÍNSKA

Na základě rozhodnutí mírové konference v Paříži bylo 4. února 1920 připojeno dnešní Hlučínsko k Československu, které tak získalo 312 km čtverečních z kdysi ztraceného Slezska. Politické peripetie regionu tím však neskončily – roku 1938 bylo totiž Hlučínsko po mnichovském diktátu připojeno k Německu, přičemž naší zemi se vrátilo po 2. světové válce.

V roce 2020 to bylo 100 let a k tomuto výročí žáci Základní školy Štěpánkovice společně s paní učitelkou Magdou Stříbnou vytvořili krásnou a zajímavou výstavu. Tato výstava historických fotografií našich předků, rekvizit a informačních tabulí byla nainstalována loni v prostorách základní školy, ale z důvodu covidové situace nebyla veřejnosti přístupná. Proto se p. učitelka Stříbná rozhodla, po dohodě s vedením knihovny, ji letos přiblížit občanům v obecní knihovně, a to od 18. října do 5. listopadu 2021 v provozních hodinách knihovny.

Návštěvníci měli možnost si v knihovně posedět, popovídat si o starých časech a pochutnat si na dobré kávě nebo čaji.

Veronika Wihodová, knihovnice

Z HISTORIE PRAJZSKÉ REPUBLIKY

Prajzák je specifický druh lidského rodu, jehož původní domovinou je nevelké území v pohraničí označované jako Prajzská, spisovně Hlučínsko. Prajzáci jsou usedlí tvorové. Většina prodlévá během svého života na jednom místě. Slavnou rodačkou Hlučínska je například herečka a zpěvačka Eva Burešová.

Typickému Prajzákovi je přisuzována tvrdá pracovitost, dobrosrdečnost, náchyllost k dobrému jídlu (mezi oblíbenou potravu Prajzáci řadí především koláče, ale také presvuřt, lebervuřt a lamanky), ale také šetrnost. Zlé jazyky nejčastěji o Prajzácích tvrdí, že jsou skrblici. Údajně si vezmou domů vše, co je zdarma, a teprve doma zjistí, k čemu by se to dalo použít. A taky máloco vyhodí, všechno se může hodit.

Zdroj: <http://www.prajzskarepublika.cz/>

VÝSTAVKA POSTAVIČEK VZBUZOVALA OBDIV

Své dílko vystavoval v knihovně během října také syn p. učitelky Andrei Antlové Mathias Antl.

Ten již několik let vyrábí mini postavičky různých pohádkových a komiksových hrdinů. Velmi precizní provedení těchto miniaturních postaviček přivádělo v údiv jak děti, tak dospělé.

Veronika Wihodová, knihovnice

KOLUMBIE KRÁSKA MEZI DVĚMA OCEÁNY

V naší knihovně jsme 11. října přivítali manžele Poulíkovi s besedou na téma Kolumbie – kráska mezi dvěma oceány.

Tato beseda byla zajímavá pro dvě desítky zájemců. Fotografie, videa a povídání o návštěvě země, která je směsicí domorodé, africké a evropské kultury bylo velmi pozoruhodné. Manželé Poulíkovi k nám do knihovny zavítali poprvé a pevně doufám, že situace dovolí, aby opět návštěvníky besed obohatili svým poutavým vyprávěním zase o jiné zemi. Beseda byla opravdu velmi pěkná.

Martina Teichmannová, vedoucí knihovny

Barevný podzim v parku ve Štěpánkovicích

DĚKOVNÁ MŠE SVATÁ S OTCEM MARIUSZEM JOŃCZYKEM

Vážení spoluobčané, po nějaké době vás chci pozdravit i prostřednictvím Štěpánkovického zpravodaje. Chci vás seznámit s tím, co se ve farnosti děje nebo co se chystá.

Radostná událost pro naši farnost se odehrála v neděli 3. října, kdy 26 dětí přijalo poprvé Krista ve svatém přijímání. Jako projev vděčnosti za tento dar, jsme společně putovali v sobotu 7. listopadu k Panně Marii Pomocné do Zlatých Hor. Zde jsme prožili děkovnou mši svatou spolu s otcem Mariuszem Jończykem. Ten nás po jejím skončení seznámil s historií tohoto poutního místa. V poutním domě jsme se oběrství a poté jsme prošli a pomodlili se křížovou cestu. Počasí bylo skutečně nádherné a pro mě osobně to byl radostný zážitek. Mimochodem můj předchůdce otec Mariusz moc pozdravuje.

Jak už jste jistě mnozí slyšeli, chystáme se v příštím roce opravovat střechu. Nynější krytina je na několika místech v havarijním stavu, proto je nejvyšší čas opravu realizovat. Protože je dobré myslet hodně do budoucna, je důležité, abychom zvolili kvalitní krytinu, která vydrží desetiletí. Po dlouhém zvažování možností jsme zvolili krytinu měděnou. Bylo nutné provést také podrobný mykologický průzkum, abychom zjistili, v jakém stavu jsou krovy. Následně jsme oslovili několik firem, které podaly cenovou nabídku. Pro realizaci opravy střechy byla vybrána firma WINRO, s.r.o v součinnosti s firmou KAP, s.r.o. V současné době probíhají přípravné práce a nákup materiálů. Také se sbírají finanční prostředky na pokrytí této opravy. Pokud byste chtěli finančně podpořit opravu střechy i vy, je to možné buď přes farní účet: 1841183379/0800 nebo do kasičky vzadu v kostele. Touto cestou chci srdečně poděkovat všem dárcům, ať se jedná o dary farníků, dary od oslovených firem či od kohokoli z vás.

Nakonec vám chci popřát poklidné prožití zbytku Adventu a posláze radost z narozeného Spasitele. A aby byla ta vánoční radost opravdová, kéž Kristus najde příbytek v srdci každého z nás.

Ze srdce vám žehnám.

P. Jan Zelenka, duchovní správce

LIDÉ DARUJÍ LIDEM - VÁNOČNÍ TRŽIŠTĚ RADOSTI

„Na Tržišti radosti jsem si pořídila hned několik věcí. Když jsem si šla vyzvednout ozdobu na stěnu u její autorky, zjistila jsem, že je to má sousedka. Bylo to moc milé setkání. Mladá maminka se rozhodla splnit si sen a začala vyrábět ozdoby metodou Macrame. Byl to její první výtvar a měla obrovskou radost, že si ho někdo koupil. Navíc jsme tím pomohly nevléčitelně nemocným zůstat doma s rodinou,“ vzpomíná Markéta.

Markéta se stejně jako mnoho dalších rozhodla nakoupit dárky pod stromek na Vánočním Tržišti radosti. Veškeré peníze, které se zde vyberou totiž putují Mobilnímu hospici Ondrášek a jeho pacientům. Díky těmto finančním příspěvkům mohou umírající strávit své poslední chvíle doma mezi svými blízkými.

A jak Vánoční Tržiště radosti funguje? Jednoduše. Zapojit se může každý hned dvěma způsoby. Zaprvé můžete něco vyrobit, upéct, uvařit, nabídnout své služby jako například kurz šití nebo výměnu pneumatik a darovat na tržiště. Fantazii se rozhodně meze nekladou. V minulém roce bylo mimo jiné velmi žádané cukroví nebo vánočky. Pokud chcete něčím přispět, dejte vědět Mirce Galajdové na mhondrasek2004@gmail.com nebo 777 946 777. Zadruhé můžete na tržišti pořídít něco pro radost sobě nebo svým blízkým, a tím pomoci lidem na konci jejich života. Celá částka je darem pro Mobilní hospic Ondrášek.

Více o Vánočním Tržišti radosti se dozvíte na www.trzisteradosti.cz.

Zapojte se. Darujte nebo si pořídte dárek, který má smysl a splňte tak nevléčitelně nemocným poslední přání.

Vánoční Tržiště radosti

Dárek, který má smysl

Kurz pečení chleba s Rademem

VIP Exkurze do Českého rozhlasu

Kapleční péče v Ambasadu od Martina

Mísa z olečkového dřeva od Petra

www.trzisteradosti.cz

Mobilní hospic
Ondrášek

SLAVNOSTNÍ ROZLOUČENÍ S ŽÁKY 9. ROČNÍKU

ZÁVĚREČNÁ ŘEČ IX. A

Vážený pane řediteli, vážená paní zástupkyně, vážení učitelé, milí spolužáci,

není to tak dávno, co jsme stáli jako prvňáčci před školou, kteří se báli, co všechno na ně čeká. Čas běžel a my máme za sebou krásných, i když někdy náročných, 9 let na základní škole. Jako malí, nezkušení a vystrašení, jsme v roce 2012 pod vedením paní učitelky Kučejové usedli poprvé do školních lavic. Paní učitelka odvedla velký kus práce. Naučila nás číst, psát, počítat a snažila se scelit náš kolektiv. Ve třetí třídě nám přibyl nový předmět, anglický jazyk, jehož základy se nám snažila do hlav dostat paní učitelka Stoczková. Děkujeme Vám za snahu! Po třech letech s paní učitelkou Kučejovou jsme dostali nového třídního učitele, pana učitele Krybuse. Na čtvrtý ročník většina z nás vzpomíná s úsměvem na tváři.

Největší poděkování patří naší nynější třídní, paní učitelce MagdĚ Stříbné, která se nás ujala již v pátém ročníku. Nebyli jsme vždy ta nejlepší třída, proto Vám patří velké díky za to, kým teď jsme. V sedmém ročníku jsme se společně s paní učitelkou Moravcovou, panem učitelem Večerkem a panem učitelem Nyczem vydali na lyžařský výcvik. Děkujeme za krásné zážitky, na které velmi rádi vzpomínáme. Velké poděkování patří také panu řediteli, který nás naučil jezdit na běžkách. I přes všechny ty pády to byl nejlepší zážitek, který jsme společně jako třída zažili. Chtěli bychom poděkovat všem učitelům, zejména paní učitelce Kašné, paní učitelce Jonesové a panu učiteli Fichnovi za snahu naučit nás co nejvíce ze světa přírody.

Co se týče chemie, paní učitelka Kašná odvedla velký kus práce a do našich hlav toho vtoulkla, co jen šlo. Nejlepší byly pokusy, které jsme vždy ukončili větou: „A to je jako všechno?“ Děkujeme panu učiteli Fichnovi za skvělé hodiny zeměpisu a občanské výchovy. Velké díky patří panu učiteli Večerkově za hodiny matematiky a hudební výchovy, za nelehkou přípravu k přijímacím zkouškám a za to, že s námi nikdy neztrácel trpělivost, přestože jsme často měli plno výmluv. Děkujeme za drahocenné rady do života a příběhy z Vašeho mládí. Paní učitelce Šubové a panu učiteli Nyczovi děkujeme za hodiny fyziky. Víme, že ne vždy nám to úplně šlo, ale opravdu jsme se snažili. Z některých z nás se možná v budoucnu stanou i dobří elektrikáři. Paní učitelce Stoczkové a panu učiteli Nyczovi děkujeme za základy informatiky. V těchto hodinách někteří z nás zjistili, že počítač neslouží pouze k hraní her, ale má také mnoho jiných využití.

To, že angličtina je skvělý jazyk, nám dokázala paní zástupkyně Stoczková a pan ředitel Pavlásek. Děkujeme Vám, že jste nad námi nezlomili hůl a naučili jste nás mnoho důležitých věcí. Děkujeme paní učitelce Langrové a panu učiteli Chřibkovi za skvělé hodiny výtvarné výchovy.

ZÁVĚREČNÁ ŘEČ IX. B

Dnes je dvacátého devátého června. Jedná se o celkem nevýrazné datum a kdekomu se může zdát, že jde o obyčejné úterý. Ale pro nás devátý je to datum velmi významné. Končíme základní školu.

Všechno začalo, když jsme třetího září roku 2012 nastoupili do první třídy. Byli jsme maličci, osamocení prvňáčci, kteří se báli chvíle, kdy se budou muset pustit maminky. Od té doby se mnohé změnilo. Vyrůstli jsme, a snad i zmoudřeli. Našli jsme si kamarády, mnohému se naučili a při tom všem jsme se zvládli i skvěle bavit.

Během naší školní docházky jsme přišli o několik třídních učitelů. Bůh ví, že ne naši vinou. Třeba to byla ze strany vedení školy zkouška toho, jak jsme schopni se vypořádat se změnami. Vzhledem k tomu, že se nám podařilo absolvovat lyžařský výcvik, kurz plavání a všechny třídní výlety bez asistence záchranných složek konstatují, že jsme obstáli. Stali jsme se uceleným kolektivem, který vždy držel spolu.

Výraznější změna nastala, když jsme se dostali do puberty. Musím přiznat, nebylo to s námi lehké. Křičení a vyrušování nebylo výjimkou. Přesto to s námi naši učitelé nevzdali. Pořád pokračovali tvrdohlavě, snad i trochu naivně dál. S elegancí, sobě vlastní, nám plnili hlavy nejrůznějšími informacemi, zkoušeli nás, ale také s námi napsali spoustu písemek. Co z toho byly naše znalosti, a co byl chytře ukrytý tahák budiž navždy tajemstvím. Byli to totiž naši učitelé, kteří nás takhle připravili do života. Bez nich by se

Paní učitelce Šubové, paní učitelce Pasecké, paní učitelce Nyczové, panu učiteli Večerkově a panu učiteli Nyczovi bychom chtěli poděkovat za tělesnou a sportovní výchovu. Paní učitelce Fialové děkujeme za základy německého jazyka, za praktické činnosti a za hodiny výchovy ke zdraví. Věříme, že nás tyto hodiny a rady připravily do života. Největší poděkování samozřejmě patří naší paní učitelce MagdĚ Stříbné za hodiny českého jazyka a dějepisu a také za to, že to s námi vydržela. Poděkování bezesporu patří samotnému panu řediteli Pavláskovi za to, jak naši školu vede. Děkujeme mu také za hodiny informatiky, kde nás naučil psát všemi deseti. Mnozí z nás jsme si mysleli, že tuto dovednost nebudeme potřebovat, ba naopak se nám v hodinách distanční výuky velmi hodila. Děkujeme také ostatním zaměstnancům školy. Kuchařkám, uklízečkám, knihovnicím, družinářkám, panu školníkovi a paní účetní. Všem patří naše velké díky.

Víme, že to s námi nebylo vždy jednoduché a ne každý den byla procházka růžovým sadem, ale i přesto všechno jsme to společně zvládli. Nyní jsme všichni úspěšně došli do naší cílové rovinky a můžeme si říct, že jsme to dokázali. Úspěšně jsme ukončili základní školu! Naše cesty se brzy rozdělí, a proto doufáme, že na nás budete vzpomínat s radostí a úsměvem na tváři! Děkujeme za společně strávených 9 let našich životů.

A jak všichni víme, „život je nejlepší školou života“.

Loučí se s vámi žáci devátého ročníku!

Milá paní učitelko, chtěli bychom Vám poděkovat, že jste se nás v páté třídě ujala a nezalekla jste se naší minulostí. Učila jste nás nejen v předmětech, ale naučila jste nás také lásce jednoho k druhému, toleranci a pochopení brát člověka takového, jaký je. Za to vám patří naše velké díky.

Žáci třídy IX. A

nám nepodařilo úspěšně dokončit základní školu. Proto jsou to oni, komu bychom chtěli poděkovat, ze všech nejvíce. Ovšem nemůžeme zapomenat, ani na naše paní kuchařky, uklízečky a v poslední řadě pana školníka.

Všechno to, co jsme na základní škole zažili, se dnes mění v minulost. Doufám, že na nás nezapomenete, a že my nezapomeneme na sebe navzájem.

Žáci třídy IX. B

NAŠI PRVNÁČCI

ŠTĚPÁNKOVICKÁ FOTOSTEZKA

Projektový den pro 5. ročník

Pracovníci Muzea Hlučínska ve spolupráci s třídními učitelkami připravili v pondělí 11. října 2021 pro žáky 5. ročníku projektový den zaměřený na poznávání rodné vesnice, a to jak její současné podoby, tak pozůstatků minulosti, jichž se mezi moderní zástavbou skrývá víc než dost. Den začal vycházkou, jejíž trasa byla určena 23 fotografiemi různých lokalit v obci.

Děti měly poznat, která místa snímky zachytily a přizpůsobit jim další pokračování cesty. U mnohých z nich jsme se zastavili a diskutovali. Budova bývalé ZŠ – dnes parkoviště, pomníky padlým v obou světových válkách, které děti velmi zaujaly, jediný stojící srubek, kapličky, typické hlučínské cihlové domky, množství stodol, bludný balvan v parku s připomínkou družby se Štrbou...

Po dvou hodinách strávených venku jsme se přesunuli do školního klubu, kde se děti, rozdělené do pěti skupin, seznamovaly prostřednictvím různých úkolů s dalšími zajímavostmi svého rodiště. Srovnávaly mapy předválečné se současnými, vytvářely vlastní emocionální mapu, která místa jsou jim příjemná a která ne, poslouchaly hlas pamětníka – paní Grigarčíkové - jež krásným hlučínským nářečím hovořila o dávno zaniklých skutečnostech, poznávaly známá místa na dobových pohlednicích. Ve 4 dopoledních hodinách jsme tedy blíže poznali svou rodnou obec a uvědomili si, že je to krásné místo k životu, s bohatou historií, které máme chránit a zvelebovat.

Mgr. Magda Strěbná, učitelka ZŠ

PLAVÁNÍ ŽÁKŮ 1. STUPNĚ ZŠ

V období od 9. září do 21. prosince 2021 probíhá plavecký výcvik žáků 1. stupně naší základní školy, pod vedením instruktorů z Plavecké školy Šupinka.

Kurzy plavání tak v tomto období nahrazují tělesnou výchovu. Plavání probíhá každý čtvrtek v Aquaparku v Kravařích. Děti se naučí základní plavecké dovednosti a případně i odbourají jakési obavy či strach z vody. Naučí se první plavecké styly, skoky do vody, splývání a správné dýchání. Zároveň si užijí spoustu zábavy.

*Mgr. Kamila Šoltysová,
učitelka ZŠ*

DRAKIÁDA ŠKOLNÍ DRUŽINY

Po roční odmlce se opět rozletěly na hřišti TJ Sokol nad Štěpánkovici draky, které používaly děti ze školní družiny, jejich sourozenci a kamarádi z jiných tříd. Zvládat nezkrotlé draky pomáhali v hojně míře i rodiče, kteří byli nemalou oporou svým dětem. Za své, mnohdy, úmorné snažení byly děti odměněny dárečkem a sladkou odměnou.

Počasí nám přálo, sluníčko svítilo, vítr foukal. Co víc si přát. Jen to, aby už tu byl příští rok, ať se můžeme Drakiádu opět zúčastnit.

*Ludmila Moravcová, Sylva Lacková,
družinářky ZŠ*

Emil a Donata Kurkovi Vás srdečně zvou k vánočním nákupům drogerie, dárkové kosmetiky, vonných svíček, dárkového zboží a pravých cejlonských čajů, bižuterie, hraček i drobného elektrika a dále do cukrárny na vánoční pečivo, bonboniéry, dárková vína a jiné...

Zároveň přejí krásné prožití vánočních svátků a do nového roku 2022 hlavně pevné zdraví, štěstí, Boží požehnání, pohodu a optimismus

Emil a Donata Kurkovi s kolektivem

MEXICO DAY

Projektové vyučování žáků IX. ročníku

Výše uvedené dny v IX. A a následně v IX. B lektoroval Edgar Omar Rojas Ruiz, skladatel, hudebník, výtvarník, pedagog JAMU Brno, lektor angličtiny a španělštiny.

V průběhu projektového dne se žáci seznámili s historií vzniku Mexika, hlavním městem Aztéků Tenochtitlánem, vpádem španělů vedených Hernánem Cortésem v roce 1521, jejich taktikou a způsobem jak 300 evropanů překonalo odpor více jak 50 000 aztéckých bojovníků a odpor města s několika tisíci obyvateli. Důležitou zastávkou byl také boj mexičanů o nezávislost pod vedením Miquela Hidalga v letech 1810 – 1821.

Při výkladu o současném stavu tohoto 130 milionového národa nebyla opomenuta videoprezentace hlavního města Mexico City, kde v současnosti žije více jak 28 miliónů obyvatel.

Mezi humorné momenty patřila ukázka letáků sítě Lidl, ve kterých byly prezentovány potraviny z akce „Dny mexické kuchyně“, které však mají s mexickou kuchyní jen pramálo společného, naopak žáci mohli shlédnout „pravé“ ingredience pro přípravu tacos, tamales, tortillas, quesadillas.

Díky výtvarnému umu přednášejícího si mohli žáci „osahat“ výtvarná díla „alebrijes“, které jsou výsledkem výtvarného umění využívajícího papír pro tvorbu různých předmětů, postav, fantastických stvoření, které byly veřejnosti například prezentovány prostřednictvím již legendárního filmu Coco.

Z kulturních tradic této země za pozornost bezesporu stojí El día de los muertos – směs aztéckých a španělských tradic, pramenící z velkého respektu k zesnulým. Zprostředkován byl průběh těchto oslav, jeden z hlavních symbolů La Catrina a další.

Neodmyslitelnou součástí mexické kultury je hudba a zejména podmanivý zvuk kytary. Osobitým způsobem byla žákům interpretována „téměř druhá mexická hymna“ Cielito lindo, která v Mexiku provází mnoho sportovních a kulturních událostí. Populárním hitem, který oživil samotný závěr přednášky, byla píseň La Bamba.

Věřím, že tato aktivita přispěla nejen k rozšíření vědomostí žáků o jiných kulturách, ale posloužila jako motivace k dalšímu úsilí v oblasti jazykového vzdělávání, a to nejen co se týče jazyka anglického.

Mgr. Michael Pavlásek, učitel ZŠ

FLORBALOVÝ TURNAJ ČEPS CUP 2021

Po dlouhých 20 měsících jsme se jako škola zúčastnili sportovní akce. Byl to v Bolaticích pořádaný florbalový turnaj, který nese název ČEPS Cup a je určený pro žáky nižšího stupně základních škol. Na základě rozlosování nám byly přisouzeny týmy Bolatic, Hatí, Kravař a Ludgeřovic. Družstvo z Ludgeřovic nakonec nedorazilo, takže nás čekaly tři zápasy.

Do našeho týmu jsem nominoval deset hráčů. Jako jediný tým jsme měli zastoupení ze všech ročníků tzn. v týmu byl i jeden prvňák a jako jediný tým jsme měli v týmu holku. Ostatní týmy měly ve svém družstvu převážně čtvrtáky a pátáky. V tomto směru nás výrazně postihla karanténa nebo izolace některých jednotlivců, kteří se tak nemohli turnaje zúčastnit. Úvodní zápas s Kravaři jsme sice prohráli 0 : 10, ale nasazení zápasu určitě nechybělo. Druhý zápas s Hatí jsme stejně tak prohráli jednoznačným poměrem 2 : 7, ale na dobré náladě a chuti do hry se to nijak nepodepsalo. Poslední utkání s Bolaticemi jsme konečně vyhráli 4 : 3 a tím jsme v konečné tabulce obsadili 3. místo.

Závěrem bych dodal, že jsme měli suverénně nejmladší družstvo, což je s výhledem do příštích let bráno jako plus. Tým nabral zkušenosti a budou-li se i nadále věnovat florbalu s nadšením, tak se ve florbalovém světě neztratí. Chuť do pohybu, sportovní duch a zdravou soutěživost mají všichni zúčastnění v sobě.

Děkuji tímto za sportovní reprezentaci školy.

Sestava: Matyáš Harazim, Václav Wollný, Jan Stromský, Filip Hartoš, Kryštof Koudela, Matouš Poskočil, Tobias Kořistka, Julie Hartošová, Petr Riemel, David Wolf.

Konečné pořadí:

1. ZŠ Kravaře, 2. ZŠ Hať, 3. ZŠ Štěpánkovice, 4. ZŠ Bolatice

Mgr. Petr Nycz, učitel ZŠ

Na obsahu zpravodaje se můžete podílet i Vy!

Budeme rádi, pokud nám budete během celého roku průběžně zasílat své postřehy, fotografie, nebo zprávy o akcích, které pořádáte na e-mail: zpravodaj@stepankovice.cz.

Děkujeme a těšíme se na vaši odezvu, náměty a příklady dobré práce.

Vaše redakce

1. ZÁŘÍ V MŠ

A je tady nový školní rok! 1. září byl pro nás všechny dnem, kdy jsme se po letních prázdninách vrátili do mateřské školy. Zvláštní a důležitý byl dnešek pro naše nové kamarády, kteří přišli do školky poprvé.

Prějeme všem dětem v novém školním roce hodně krásných zážitků, úsměvů, radosti a prima kamarády. *Iva Lihotská, vedoucí učitelka MŠ*

KUŘÁTKA A VESNICE ŠTĚPÁNKOVICE

Poslední týden v měsíci září jsme si s dětmi z Kuřátek povídali o naší vesnici Štěpánkovice. Poznávali jsme různé obrázky míst ve Štěpánkovicích, stavěli jsme Štěpánkovice ze stavebnic a na procházce jsme se vydali na poznávací výpravu. Teď už v našich Štěpánkovicích nezabloudíme a všude trefíme.

„Kde bydlíme, všichni víme,
ve Štěpánkovicích se nacházíme.

Je to velká vesnička,
schovaná uprostřed našeho srdíčka.“
Ptáte se proč? Protože je to náš domov!

Iva Lihotská, vedoucí učitelka MŠ

PODZIM, OVOCE A ZELENINA VE TŘÍDĚ BERUŠEK

S příchodem podzimu jsme se s dětmi ve třídě BERUŠEK rozhodli, že by nebylo špatné, zahrát si na malé kuchaře a cukráře. Společně jsme se domluvili a v pátek 15. října 2021 jsme navštívili cvičnou kuchyňku v základní škole, kde jsme si upekli dýňové a také čokoládové muffiny.

Společně jsme si přichystali všechny suroviny, ze kterých jsme vyrobili těsto. Tímto voňavým těstem jsme naplnili košíčky, které jsme v troubě za stálého hlídání všech dětí upekli. Děti si také vyrobily ozdobu, srdíčko z papíru, které si podepsaly a připevnilly na špejli, kterou si zapíchly do svého muffinu. Vše se nám moc povedlo, a protože byly muffiny velmi dobré, obdarovali jsme jimi paní učitelky ve škole i školce.

Toto „kuchtění“ nás moc bavilo, a o týden později jsme si ve školce připravili další dobrotu, tentokrát zeleninové „Bramborovo-cuketové placičky“, byly výborné a všichni jsme si moc pochutnali.

Monika Mušíková, Hana Osmančíková, učitelky MŠ

SVATÝ MARTIN V MŠ

Na zahradu MŠ přijel 11. listopadu na koni svatý Martin. Vyprávěli jsme si jeho tradici, zazpívali jsme mu písničku a hledali jsme ztracené podkovičky jeho koníčka.

A protože krásně svítilo sluníčko, sníh nepřivezl. My totiž všichni víme, že Martin přiváží sníh. Všechny děti si udělaly sněhové vločky a koule z papíru a na bílou nadílku si zahrály. Moc se těšíme na zimu a sněhové radovánky.

Iva Lihotská, vedoucí učitelka MŠ

PODZIM U SLUNÍČEK

Ve třídě u Sluníček jsme si s dětmi po celý měsíc povídali o podzimu, co všechno se sklízí na podzim, o měnící se přírodě. Děti lepily hrušky z útržků kousků barevného papíru, které si samy natrhaly, a tím si procvičovaly jemnou motoriku rukou. Děti vykreslovaly obrázky dýně a pozorovaly, jak p. učitelka vyřezává „veselou“ dýni.

Ve skupinkách jsme tvořili z modelíny ovoce, jablíčka, šnečky, ze kterých jsme si pak udělali výstavu v šatně pro rodiče. Dětem se moc líbilo vyrábění „STRAŠIDÝLEK“, kterými jsme si vyzdobili celou třídu. Také jsme společně sbírali v parku kaštiny, ze kterých děti podle předlohy skládali různé obrázky, srdíčka, písmenka, aj. Podívejte, jak se nám to všechno povedlo!

Bc. Anna Jonešová, Michaela Michalíková, učitelky MŠ

TRAŠIDLOVÝ DEN U MOTÝLKŮ

A je tu konec října... Pro nás ve školce to znamenalo jediné: Halloween a Dušičky! Svátky, které jsou nám známe, ale někdy opomíjené. Děti se dozvěděly, v jakých zemích se Halloween slaví a jaké jsou tradice u nás. Rozhodli jsme se, že si takový Halloween vyzkoušíme i u nás ve třídě Motýlků dne 10. listopadu. Děti se převlékly do masek a třídu jsme vyzdobili strašidelnou výzdobou. Naším hlavním cílem bylo, aby si děti odnesly skvělý zážitek z her, soutěží a netradiční atmosféry. Chtěli jsme také upevnit kolektiv, a hlavně naplno si užívat oslavy.

Terezie Fojtíková, učitelka MŠ

PODZIM V KNIHOVNĚ

Venku se nám ochladilo a přivítali jsme podzim, a tak děti z naší školky v týdnu od 11. do 15. října navštívily obecní knihovnu. Paní knihovnice Veronika si pro nás připravila zábavný podzimní program. Drakovi jsme vyrobili barevné mašle na ocas, aby už nebyl smutný a mohl létat, což jsme si hned samozřejmě vyzkoušeli a v knihovně se s drakem proletěli. Poslechli jsme si dobrodružství „Kvaka a Žbluňka“, u kterého jsme si mohli po namáhavém létání s drakem na chvíli lehnout. Ve skupinkách si děti poskládaly ježčí puzzle, a také jsme si vyzkoušeli hrabání listů, ale nejprve jsme si ho museli vyrobit natrháním papíru, což se dětem líbilo ze všeho nejvíce.

Na závěr jsme si všichni vybarvili obrázek, kterým jsme obecní knihovnu vyzdobili a můžete se na naše díla přijít podívat. Moc jsme si dopoledne v knihovně užili a budeme se těšit zase příště!

Natálie Kalužová, učitelka MŠ

DIVADLO BUDE!

Vážení divadelní přátelé,

připravili jsme si pro vás mezi vánočními svátky opět divadelní představení. Loňský rok byl bohužel velmi specifický, kdy byla vyloučena jakákoliv představení z důvodu pandemie. V letošním roce a v době, kdy píšu tento článek, se situace opakuje jako přes kopírák. Ještě nejsou restrikce, které by zakazovaly představení, takže pilně cvičíme a těšíme se, že vám budeme výsledek předvést mezi svátky 27., 28. a 30. prosince 2021.

Opět se bude jednat o komedii, tak jak jste u nás uvyklí. Je to fraška, u které se, jak doufáme, dobře pobavíte a odpočinete. Ještě ani nemá pořádný název, protože si ji tentokrát pojmenujeme sami. Držme si proto palce, ať to letos vyjde a sejdeme se spolu.

Jiří Kolečkář, principál

SPOLEK DŮCHODCŮ ZE SVOBODY SE VYDAL NA VÝLET

Po roční covidové přestávce se Spolek důchodců ze Svobody opět vydal na výlet. Tentokrát jsme chtěli prozkoumat blízké okolí. Na zájezd jeli s námi také hosté ze Štěpánkovic a jedna výletnice nám krásně ohodnotila náš výlet:

Důchodci ze Svobody – veselá je chasa.
Na výlet pojedou, to bude krása.
Chuchelná, Raduň a Choltice, co vidět byste chtěli nejvíce?
Co nás nejdřív čeká?
Chuchelná - muzeum, krypta. Cesta od nás nedaleká.
Zámek, oranžerie, zahrada – toť Raduň – prostě paráda.
A pak v Litultovicích oběd je, nakonec pivo, toto šmakuje.
V Cholticích mlýn dřevěný zvládl každý třeba trochu znavený.
Cesta zpátky uběhla nám jak jinak než s písničkou.
Na další výlet těšíme se s vaší partičkou.

Lihotská Jana

Počasi nám přálo, myslím, že není k tomu co dodat. Budeme se těšit na příští výlet.

Naši členové se 8. září 2021 zúčastnili v Kravařích také besedy „Senior bez nehoď“. Na divadelní přednášce se diváci formou odborného výkladu kombinovaného zábavnými scénkami seznámili s bezpečností seniorů v rolích chodců, řidičů, cyklistů a cestujících v MHD. Všem se přednáška moc líbila.

Stromská Anna

V posledním příspěvku jsem napsal, že se naši modeláři chystají na srpnovou soutěž. Ta se konala 21. srpna 2021 pod záštitou modelářského klubu Mokré Lazce v tělocvičně základní školy Štítina. Prázdniny byly v plném proudu, takže nakonec jsme byli na soutěži jen dva. Za naše žáky bojoval a vítězně Vašek Mušík a za seniory jsem soutěžil já a obsadil jsem druhé místo. Škoda, že byl termín posunut právě na prázdniny, protože by nás jelo určitě více.

MODELÁŘSKÉ INFO

Nicméně ihned po prázdninách jsme rozjeli opět modelářský kroužek a s vervou se pustili do příprav na další modelářskou halovou sezónu. Začali jsme se připravovat na první soutěž, která byla naplánována na 9. říjen 2021 ve sportovní hale v Hlučíně. Ač se zdá, že měsíc je dost dlouhá doba na přípravu, pravdou je opak. Bylo třeba postavit nové modely, abychom mohli vzdorovat konkurenci. Se staršími žáky, kteří již do kroužku chodili, to problém nebyl. Ale s novými adepty modelářského umění to už trochu problém je. Je třeba nejen postavit soutěžní model, ale hlavně naučit se s ním dobře létat. Nakonec jsme to zvládli a na soutěž jsme odjeli v hojném počtu. Soutěžili jsme tři v kategorii seniorů a sedm v kategorii žáků. A výsledky. Tentokrátě půl na půl. V kategorii žáků to dopadlo na výbornou. Obsadili jsme prvních pět míst a osmé a deváté místo, kdy první byl Vojta Poštulka, druhý Vašek Mušík a třetí Franta Tomíček. Na dalších místech byli Ondra Osmančík, Kryštof Balaj, Lukáš Kalaba a Matěj Nevřela.

V kategorii seniorů to už bylo kapánek horší, ale není každý den posvícení. Velký pokrok udělal Honza Tomíček, ač junior, tak v kategorii seniorů obsadil pěkné čtvrté místo. Pátý byl Pavel Kučera. Já jsem bohužel podceňoval přípravu a poprvé za svou kariéru jsem byl poslední. I to se stane. Prostě se nedařilo. Bylo to takové malé nakopnutí, abychom neusnuli na vavřínech.

V následujících týdnech nás čekají další tři soutěže. Ta první opět v Hlučíně, další pořádá náš klub v tělocvičně v Kravařích a poslední letošní bude v Brumovicích. Je to fajn, že se opět soutěže pořádají. Trošku mně mrzí, že ze seniorů jezdíme soutěžit jen já, Pavel a Honza. Myslím si, že to je i touto dobou. Vždyť i na našem letišti se sejdeme ve větším počtu jen výjimečně. Je to škoda, protože modelařina je krásný koníček a není jen o létání. Jde o to se sejit, polétat, popovídat si, podělit se o novinky. Snad se to do budoucna zlepší. Budu v to doufat.

Miroslav Kučera, předseda

TRADIČNÍ ZAHRÁDKÁŘSKÁ VÝSTAVA

Měsíc září je pro všechny zahrádkáře a pěstitele každoročně náročnějším měsícem. Nejenže sklízí úrodu ze svých zahrad, ale připravují také tradiční zahrádkářskou výstavu. Ta letošní se uskutečnila 11. a 12. září. V areálu zahrádkářů bylo opět k vidění spousty výpěstků ovoce a zeleniny. Jablka, hrušky, hrozny, ale i papriky, rajčata, dýně, cukety a jiná zelenina si zasloužila pozornost návštěvníků. Obdivovat jsme mohli krásné květiny, a to jak v květinových vazbách a aranžmá, tak i kvetoucí orchideje, okrasné kopřivy a nádherné mandevily. Truhlíky petunií obsypané květy a bujně muškáty v tomto období také nejsou samozřejmostí. Různé druhy chryzantém ukázaly barevnou škálu přírody.

Protože zahrádkáři letos oslavili 60 let od založení spolku, hlavním motivem u vstupu byla nazdobená kola vozu do symbolu šedesátky. Vystavovateli byli jako každoročně jak členové ČZS, občané Štěpánovic, tak i zahrádkáři z Kietrze. Celé září nás provázely příjemné teploty, proto si návštěvníci mohli oběrstvení a burčák vychutnat i venku pod stany. Poděkovat za úrodu jsme letos přišli o týden později, tedy 19. září do kostela, kde proběhla slavnostní mše svatá. Kostel vyzdobený „úrodou zemskou“, tedy ovocem, zeleninou, kukuřicí i květinami a samozřejmě chlebem a vínem, by měl

každému připomenout, jak důležité je děkovat za tyto dary a plody lidské práce...

Během podzimu zahrádkáři také moštovali. Úroda jablek letos nebyla tak hojná jako loni, přesto se každý týden několik set kilo tohoto ovoce pěstitelům nadřtilo a vymoštovalo.

Po dlouhé roky jsou zahrádkáři aktivním spolkem v obci. Pořádají akce pro veřej-

nost a zajišťují pro občany různé služby. V podstatě každý měsíc v roce mají veřejnou činnost. V lednu a únoru objednávají sadbové brambory, v březnu se brambory prodávají, během jara se stříhají a ošetřují stromky v nových obecních alejích, v červnu se zahrádkáři již několik let podílí na přípravě slavnosti Božího těla. Léto patří zahrádkářské slavnosti a v srpnu probíhá údržba živých plotů kolem kostela a fary a hlavně se začíná moštovat. Letos se moštovalo až do 21. října. Září patří zahrádkářské výstavě a prodeji jablek k zimnímu uskladnění a mladých stromků. Letos v listopadu jsme pro veřejnost připravili zážitkovou akci Svatomartinskou husu. Mimo to pořádáme akce i pro své členy.

Patříme proto mezi několik desítek základních organizací v republice, které takovou aktivní činnost vykazují. Toho si všimli i na ústředí v Praze. Naše Základní organizace ČZS Štěpánovice byla oceněna Zlatou medailí za přínos a rozvoj zahrádkářské činnosti, kterou nám předal pan MVDr. Stanislav Kubesa, místopředseda republikové rady ČZS pro odbornou činnost. Velmi si toho vážíme.

I do konce roku máme ještě plány. Rozsvítíme vánoční strom u kostela, postavíme v kostele betlém a nazdobíme stromy na nadcházející vánoční dobu. Zveme vás proto všechny, přijďte se podívat a sdílet naše symboly Vánoc.

Liana Běláková, členka ČZS

Veršovaný příspěvek k oslavě 60 let založení spolku od manželky člena ČZS, paní Jany Lihotzké

Zahrádkáři „60“
Sešli jsme se po měsíci
u jednoho stolu,
abychom výročí zahrádkářů
oslavili spolu.

Předseda měl projev,
zhodnotil výsledky dosti,
spokojeni byli všichni -
členové i hosti.

Pak skupina „Tany tany“
břišní tance předvedla,
všechny v sále potěšilo,
co jejich těla dovedla.

My však holky palestinské
jako správné zahradnice,
tréninkem svým na zahrádce
posílujeme břicha, boky ba i plíce.

Kouzelník svými triky
mile nás překvapil,
přemýšlením, jak to dělá,
mozky nám potrápil.

Kapela z Bolatic
dala pak všem šanci,
celý večer hrála kousky
k poslechu i k tanci.

Zpívalo se, hodovalo,
tančilo - no zkrátka
tak jak je to vždycky zvykem,
když se slaví „Šedesátka“!

USKUTEČNIL SE 2. ROČNÍK SVATOMARTINSKÉ HUSY

Svatomartinské posvícení,
to je zlatá sobota.
Máme husu, knedlík, zelí,
hlavně žádná robota.

Cimbálovka též se činí,
zapějme si s přáteli,
Zatancujeme, pobavme se,
hlavně ať jsme veselí.

*Veršovaný příspěvek
Jany Lihotzké*

V sobotu 13. listopadu 2021 nás zahrádkáři pozvali do areálu U Vrby. Pořádal se již druhý ročník „Svatomartinské husy.“ V loňském roce tuto akci zrušil covid, a proto jsme letos pevně věřili, že to vyjde. I přes přísnější hygienická pravidla, která museli všichni účastníci splňovat a samozřejmě organizační kritéria, která veřejné akce musí zohlednit, se tato akce uskutečnila.

Náš areál byl opět zaplněn a my jsme mohli podávat svatomartinské menu. To obsahovalo 2 dcl mladého vína, hlavní chod – husí stehno, houskový a karlovarský knedlík a 2 druhy výborného zelí. Sladkou tečkou byl dezert v podobě pařížské kostky a káva. Zážitek z výborného jídla vyzdvihla hudba. Letos jsme pozvali cimbálovou kapelu Grunt, která celému večeru dodala tu správnou atmosféru. Výborně jsme se najedli, pobavili, zazpívali a dokonce i zatančili. Všichni hosté odcházeli spokojeni a v příjemné náladě, a to bylo to hlavní. Už teď se těšíme na další vydařenou akci.

Liana Běláková, členka ČZS

HASIČSKÉ SOUSTŘEDĚNÍ HADINKA 2021

Léto už je nějakou tu dobu pryč, ale pojďme ještě zavzpomínat na ty krásné horké dny, kdy si děti užívají dvouměsíčního volna, na prázdniny.

V hasičském sportu dětí se toho o prázdninách mnoho neděje. Snad jen několik málo závodů pro jednotlivce, kteří běhají sprinty – 60 m s překážkami. Ale co ostatní? Taký si chtějí užít a znovu se potkat s kamarády, se kterými celý rok tráví trénováním a předháněním se, kdo je rychlejší, kdo zručnější, a který z nich zvládne co nejvíce věcí.

Stejně jako loni, jsme proto uspořádali několikadenní hasičské soustředění pro mladší a starší žáky a užili jsme si skvělých a ničím nerušených šest dní uprostřed přírody Oderských vrchů, kousek za městem Vítkov, v údolí zvaném Hadinka.

Takové táboření, to není pro každého. Bydlet ve stanu, kde v noci slyšíte kdejaký šramot, třeba ze sousedního stanu (hlavně chrápání vedoucích), hlas nočního dravce, šumění potoka či daleké zaštekání srnce, zvládne jen opravdový borec/hasič/táborník. Spát jen pod spacákem, v noci se klepat zimou, neohroženě přijmout dalšího spolubydlicího (opravdu velikého pavouka), překonat sama sebe a jít se v noci vyčůrat „ááá“ do kadibudky, a hlavně zvládnout týdenní nápor různorodých aktivit, to chce srdce bojovníka. Takovýchto bojovníků se sešlo 27, kteří byli rozděleni do třech týmů + jednoho neohroženého týmu nejmladších s průměrným věkem 4,33.

Hra JUMANJI, která byla rozehrána hned v den příjezdu a propustovala celým soustředěním, odhalila každému bojovníkovi jeho pravé schopnosti, které chtě-nechtě musel prokázat a tím v sobě probudit týmového ducha. Všichni účastníci své schopnosti samozřejmě pilně pilovali každý den od rána do večera, aby zvládli všechny výzvy JUMANJI. Borci/hasiči/táborníci se zdokonaľovali ve střelbě ze vzduchovky, posilováním svalů (někteří dokonce zjistili, že mají svaly, o kterých dříve nevěděli),

míření hadicí na cíl, ve zdravotědě (zvládnutí i nepřímé masáže srdce), správné orientaci buzoly na mapě, vázání uzlů, v silné vůli a dalších schopnostech. Děti poznávaly i místní rostliny (snad si i některé zapamatovaly) a ti nejlepší táborníci si vlastnoručně vyrobili hůlky, se kterými snědli celý oběd. A nebylo jich málo. Klobouk dolů. Odvahu si většina z nich utužila při stezce odvahy, která byla „fakt hustá“ a mnozí například zjistili, že oběd se dá uvařit i v kotlíku na ohni. Nechyběla ani výroba vlajek, malování na kamínky, odlévání sádry, sbírání náramků za splnění aktivit, šílený noční karneval, či opékání a zpívání u táboráku.

Trénovali jsme nejen hasičské rutiny jako motání hadic, zapojování hadic, vzájemnou spolupráci, ale také jsme plnili hasičské odbornosti. Potom jsme se mohli odreagovat běháním v nastříkané pěně, kterou nám přijeli udělat kolegové hasiči z Koberic. Výborná zkušenost byla také evakuace tábora, při které mnozí vůbec netušili, že jde jen o cvičení.

Pevně věřím, že si všechny děti, spolu s diplomy a odměnami, odnesly sebou i mnoho krásných vzpomínek, na které budou ještě hodně dlouho vzpomínat.

Jednoduše a prostě jsme si to opravdu všichni užili:) A pokud chcete, aby si i vaše děti toto mohly užít, tak je pošlete mezi nás!

A nakonec veliké díky všem vedoucím, kuchařkám, panu potíči a paní zdravotnici, kteří bez nároku na jakoukoli odměnu obětovali svůj čas a strávili jej spolu s dětmi na soustředění. Podle jejich jiskřiček v očích si myslím, že si to také užili, a tak trochu se vrátili do svých dětských let.

Vážení rodiče, i vám děkujeme, že jste v nás měli plnou důvěru a nebáli se nám děti svěřit.

Děkuji také všem trenérům, kteří se aktivně podílejí na celoroční přípravě hasičských dětí, sboru dobrovolných hasičů SDH Štěpánkovice a sponzorům, díky kterým se tato akce mohla uspořádat.

Za SDH Štěpánkovice, Silvie Tomíčková

VÝSTAVA OVOCE A KVĚTIN

Tak jako každoročně jezdíme s manželkou podívat se na výstavu ovoce a květin ve Štěpánkovicích. I v letošním roce jsme se jeli podívat na výstavu, která byla opět zorganizovaná na tradiční úrovni. Vstup do výstavního sálu byl pěkně vyzdoben a byli jsme přijati dvěma členy místního spolku. Ti nám řekli něco o výstavě a udali směr výstavy. Bylo na co koukat.

Velmi pěkné rozdělení výstavy na ovoce a zeleninu. Výpěstky místních členů byly nádherné, rovněž pěkné umístění květin. Velmi pěknou expozici květin měl p. Tomíček, ale je třeba ocenit všechny členy, kteří na výstavu přispěli a dodali svoje výpěstky ovoce a květin. Též je třeba ocenit pracovníce bufetu a vzornou obsluhu návštěvníků výstavy. Tím bych chtěl poděkovat všem dobrovolným pracovníkům a organizátorům výstavy za provedenou práci.

Jan Hanzlík

LETOS BYL KARMÁŠ NEÚPLNÝ

Karmáš ve Štěpánkovicích je již dlouhá léta neodmyslitelně spojený s Velkou pardubickou. Marek Stromský, náš rodák, pokaždé přiláká ke sledování tohoto závodu na televizní obrazovce většinu štěpánkovických. Skalni fanoušci ho dokonce doprovázejí i do Pardubic.

Letos bylo ale všechno jinak. Marek se při závodu v Itálii pádem z koně těžce zranil, a přesto se sám dopravil svým autem až do České republiky. Teprve v opavské nemocnici zjistil, že ho tato cesta mohla stát i život. Velkou tedy letos nejel a štěpánkovičtí místo fandění u televize drželi Markovi palce, ať se brzy uzdraví a aby mohl závodit zase příští rok a obohatit nám tak karmášskou neděli.

Veronika Wihodová, red.

ZKOUŠKOU STROJŮ JSME PROŠLI

Dne 7. listopadu 2021 se naše jednotky Štěpánkovic a Svobody účastnily v Kobeřicích okrskové zkoušky strojů. Předmětem zkoušky bylo ověření akceschopnosti jednotky a ověření stavu čerpadel. Byla odzkoušená kalová a plovoucí čerpadla, stroj PS12 a CAS LIAZ. Všechna čerpadla splnila zkoušku těsnosti, sání, tlaku. Celkem se účastnilo 10 jednotek z 11 okrsků a bylo odzkoušeno 28 čerpadel.

Petr Řehulek, strojník SDH Štěpánkovice

**SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ
ŠTĚPÁNKOVICE**
VÁS ZVE NA

**TRADIČNÍ
HASIČSKÝ PLES**
12. ÚNORA 2022 OD 20:00 H.
**NOVĚ V KOBEŘICÍCH
v OBECNÍM SÁLE**
Ples se uskuteční podle situace COVID - 19
INFO: HALFAR ALFONS 775 468 669
sdhstepankovice.webnode.cz

ŠTĚPÁNKOVICKÝ ŠACH NA VZESTUPU

Po třetím z 10 kol okresní soutěže v šachu si náš tým se dvěma výhrami s 8,5 body drží 3. místo. Na druhé ztrácí 1 bod.

Historie šachového oddílu Štěpánkovic sahá do roku 1957. Od roku 1972 hraje bez přerušení v různých úrovních soutěží ČR dodnes. Členské průkazky, stejně jako partiáře, zůstaly po celou dobu stejné. Aktuálně v okresní soutěži 5 členných družstev ve složení Vilda Kurka, Josef Jankovský, Bernard Nevřela, Vili Harazim, Michal Kurka, Vojtěch Švacha, Bohuslav Czudek ml., Jiří Stareček. Ne vždy se všichni mohou turnaje zúčastnit a tak k postupu zpátky do hodnotného okresního přeboru 8 členných mužstev 2-3 členové chybí. Chybějící člen na zápase totiž znamená automaticky bod pro soupeře. Těžko se tak turnaj začíná za stavu třeba 0:2.

Uvažujete-li sem tam si jen tak zahrát, zdokonalit se nebo rozehrat svoji hru, kontaktujte předsedu na vilda52@centrum.cz. Výuka Na Statku je poučná. Např. v partii na obrázku by se dalo pokračovat představením pěšce na f5. Kdo by partii v takovém případě vyhrál?

Salute!

Jirka Stareček

FLORBALISTÉ LÁMOU REKORDY!

Do sezóny 2021/2022 se florbalovému klubu hrajícím pod názvem FBC Letka podařilo přihlásit 14 týmů, z toho hned 10 v mládežnických kategoriích! Momentálně tak ve florbalu působí více než 160 dětí, a to nejen ze Štěpánkovic, ale i z okolních vesnic. Jak v počtu přihlášených týmů, tak v počtu dětí a celkově členů, se jedná o rekordní zápis do klubové historie. Za pozornost stojí vznikající dívčí složka klubu, která nyní čítá již dvě družstva, a to mladší žákyně a juniorky. Můžeme tak říci, že o Štěpánkovicích je slyšet v celém Moravskoslezském kraji. Potažmo i v celé republice, a to díky "A" týmu mužů hrajícím 1. ligu.

PŘÍPRAVKA

Tréninky kategorie přípravy jsou ty nejpočetnější, každý trénink navštěvuje vždy cca 25-30 dětí. V rámci tréninků je dbáno na všeobecný sportovní rozvoj, do tréninku se tak zařazuje celá řada pohybových her, opičí dráhy, hry na reakci, rychlost atd.. Tým přípravy se v letošní sezoně zúčastnil prozatím dvou turnajů – na turnaji v Petrovicih u Karviné získal tým zlaté medaile, na turnaji v Kopřivnici medaile stříbrné. V této kategorii máme přihlášeny dva týmy, takto to mají už jen další dva týmy v celém kraji, a to Havířov a Vítkovice.

ELÉVOVÉ

Kategorie elévů patří k nejpočetnější v celém klubu, proto došlo v kategorii k rozdělení na dva týmy, a to jak v rámci tréninků, tak v rámci turnajů. Starší skupinka elévů má za sebou již 3 turnaje, kdy hned dvakrát skončili kluci a holky na výborném stříbrném místě. Mladší skupinka pak turnaje 2, kdy na těchto turnajích děti převážně sbírají své první turnajové zkušenosti. V této kategorii máme rovněž přihlášeny do soutěže dva týmy, takto to mají v celém kraji už jen Vítkovice.

MLADŠÍ ŽÁCI

Kategorie mladších žáků zažívá letos velkou hráčskou obměnu, i tak ale kluci a holky podávají výborné výkony. Jde vidět, že je florbal baví a že mají zájem na sobě pracovat a zlepšovat se. I tady máme za sebou 3 turnaje s výbornými výsledky, a to dvakrát stříbrné umístění.

STARŠÍ ŽÁCI

Starší žáci již nehrají turnajovým systémem, avšak zápasy odehrávají v rámci MS přeboru starších žáků systémem každý s každým. Po čtyřech utkáních, kdy dvě následující musela být kvůli nemoci v týmu odložena, nám patří prozatímni skvělé třetí místo s brankovou bilancí 38:13, což svědčí o ofenzivním pojetí naší hry, o kterou se snažíme napříč všemi kategoriemi.

DOROSTENCI

Dorostenci jsou v této sezoně nováčkem ve 2. lize a vedou si v ní výborně. S bilancí 3 výhry, 1 remíza a 1 prohru patří týmu sice 7. místo, avšak týmy nad námi mají odehráno minimálně o 3 utkání více, a když se k tomu přidá minimální bodová ztráta a to, že dorostenci v posledním kole porazili lídra tabulky, věští nám to ještě zajímavou a dramatickou zbývající část sezóny.

JUNIOŘI

Junioři jsou také v letošní sezoně nováčkem ve 2. lize a rovněž si v ní vedou výborně – s bilancí 3 výhry, 1 remíza a 2 porážky patří juniorům 4. místo, kdy bodový odstup od příček nejvyšších je zanedbatelný a i zde tak zbývající část sezóny bude velmi zajímavá.

MUŽI "A"

Mužskému áčku, hrající 1. ligu, druhou nejvyšší soutěž, patří aktuálně 10. místo, tedy místo zajišťující postup do play-off, což je pro tým, který tuto soutěž hraje druhým rokem, kdy první rok se nedohrál, slušná vizitka. Nutno vyzdvihnout, že mužský "A" tým se, stejně jako ostatní týmy, prezentuje ofenzivním stylem hry, kdy se za každých okolností snaží vysoko napadat soupeře a znepríjemnit mu tak rozehrávku a z případných chyb pak těžit.

Dalšími týmy, které florbalový klub reprezentují, jsou: muži "B", muži "C" a veteráni. Je velkou škodou, už od samotného založení klubu, že se nemůžeme představit obyvatelům Štěpánkovic v čistě domácím prostředí a nabídnout tak další víkendové divácké vyžití v obci. Věříme, že bychom do hlediště přilákali velký zástup diváků, vždyť muži hrají 1. ligu, druhou nejvyšší soutěž, a utkávají se s týmy napříč republikou – od Havířova, přes Brno a České Budějovice až po Karlovy Vary.

Rádi bychom poděkovali za podporu obci Štěpánkovice a místní základní škole, kdy i díky jejich podpoře můžeme klub rozvíjet. Za podporu chceme poděkovat i obci Bolatice a městské části Malé Hoštice, kdy využíváme jejich sportovní haly k tréninkům a zápasům. Rodičům, za to, jak své děti podporují ve sportu.

Adam Wollný

TJ SOKOL ŠTĚPÁNKOVICE

SHRNUÍ UPLYNULÉ PODZIMNÍ SEZÓNY

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA

Myslím si, že za všechny tři trenéry můžu říct, že jsme rádi, že se děti mohly vrátit opět k trénování. Každý trénink je účast velká a je vidět na dětech chuť se dál zlepšovat, samozřejmě to někomu jde lépe, někomu méně, ale všichni se snaží udělat maximum pro to, aby se zlepšovali, což nás velice těší. Díky uspořádanému náboru se naše řady rozrostly, přivítali jsme zhruba 20 nových dětí. Je vidět, že je o fotbal pořád zájem a v dalších letech tomu snad nebude jinak.

Během sezony jsme se účastnili turnajů, soutěžních a přátelských zápasů, ale tady nejsou výsledky důležité. Kluci se dokázali vyrovnat všem soupeřům. Vždy na hřišti nechali vše, co bylo v jejich silách, a s každým zápasem se zlepšovali. Za to mají náš veliký obdiv.

Samozřejmě musíme poděkovat i rodičům, kteří se účastní jak tréninků, tak jezdí na zápasy a sdílí s dětmi radost z každého úspěchu či vstřelené branky.

I nadále rádi přivítáme nové děti v našem kolektivu. V zimním období nás najdete v tělocvičně ZŠ Štěpánkovice, každé úterý od 16:00 hod.

Lukáš Kramář, Jan Pavlík a Vít Axman, trenéři

STARŠÍ PŘÍPRAVKA

Po jarní pauze kvůli covidu, jsme byli zvědaví, jak na tom kluci budou. Musím říct, že jsem byl příjemně překvapen. Letos se trénovalo normálně a výsledky se dostavily. Zatím jsme neprohráli. 28. září jsme skončili druzí na turnaji v Dolním Benešově, kde Štěpán Baránek získal ocenění nejlepšího střelce.

Josef Harazim a Jiří Bořucký, trenéři

Nábor do přípravy.
Hosté Štěpán Harazim a Filip Souček.

ŽÁCI

Loňskou sezónu jsme začali tréninkem v červenci a trénovali jsme 2x týdně ve středu a v pátek. Mistrovská utkání začala začátkem září a podařilo se odehrát 4 utkání mladších

Přípravka

žáků s bilancí 1 výhra, 1 remíza a 2 prohry a pět utkání starších žáků s bilancí 3 výhry, jedna remíza a jedna prohra. Po těchto utkáních byli mladší žáci na průběžném pátém místě z celkového počtu osmi mužstev a starší žáci byli druzí ve čtyřlenné skupině. Poté byly všechny soutěže přerušeny kvůli covidu až do letošního června. Po rozvolnění jsme se začali scházet v povoleném množství na školním hřišti a sokolu 2x týdně. Sezóna byla ukončena turnajem v Oldřišově na konci června, kdy starší žáci skončili třetí ze sedmi účastníků a mladší žáci turnaj vyhráli, kdy se turnaje zúčastnilo 8 mužstev.

Sezónu 2021/2022 jsme začali v červenci a trénujeme 3x týdně v úterý, čtvrtek a pátek. Bohužel jsme museli udělat jen jedno mužstvo a to starších žáků, neboť na 2 mužstva bychom neměli dostatek fotbalistů. Scházíme se v počtu 16 kluků a hrajeme skupinu 8+1, kde je 8 účastníků. Ve skupině 10+1 bychom byly jen dvě družstva a to se nám zdálo nesmyslné. Kluci chodili poctivě na tréninky, což se pozitivně odrazilo na výsledcích. 7:0 jsme porazili Vřesinu, 2:1 jsme vyhráli v Rohově a v Kozmicích jsme vyhráli 7:0. S Bohuslavicemi jsme hráli 0:0, vyhráli jsme v Šilheřovicích 7:0, prohráli doma s Bolaticemi 2:4 a vyhráli v Hati 1:0. Celkově jsme na podzim skončili na 2. místě s 16 body. Z toho bylo 5 výher, 1 remíza a 1 prohra. Skóre je 27:5.

Závěrem chci poděkovat obecnímu úřadu za to, že nám umožnil na jaro trénovat v areálu školního hřiště. Našemu fotbalovému výboru za celkovou spolupráci, Ludvovi Korpasovi za přípravu hřiště a rodičům dětí za to, že jim umožňují hrát fotbal a podporují je v něm.

Děkuji.

*Tomáš Kurka, Martin Tomíček,
Jiří Vendelín, Kamil Hrbáč, trenéři*

DOROST

Hraje zápasy společně s Bolaticemi a je také zapsán v tabulce a ve skupině pod jejich

hlavičkou, skončil v tabulce na 5. místě s 18 body – 6 výher, 0 remíz a 5 proher. Skóre je 65:17.

„B“ MUŽSTVO

Je třeba říct, že „B“ mužstvo by mělo plnit úlohu vychovávat nebo dostávat do herní pohody hráče „A“ mužstva, kteří to potřebují, ať už kvůli ztrátě herní pohody, po zranění nebo nedostatku prostoru v „A“ mužstvu. Myslím si, že na podzim se nám to dařilo. Byli si zahrát hráči jako Husovský, Stromský, Peterek, Kufka, Machala. Zároveň do dospělého fotbalu nakoukli další naši talentovaní dorostenci. Stuchlík, Rasocha, Huber, všichni 16 letí kluci. Samozřejmě fungování „B“ mužstva je dost důležité.

V tomto musím hodně poděkovat starším hráčům. Hráči jako Martin Tomíček, Tomáš Kurka, Jiří Vendelín, Vlastík Harazim či Martin Pluška nám neskutečně pomáhají. Pro ty kluky to jednoduché určitě není, ale bez nich by prostě „B“ tým neexistoval. Střední generace hráčů „B“ týmu není špatná, navíc jsou srdcaři – (Bielan, Václavík, Vitásek, Benek P. Vybrančík, Kretek, atd.), ale prostě jich není moc. Já pevně věřím, že už na jaro budeme výpomoc starších hráčů používat v menší míře. Budeme je ještě potřebovat, to určitě, ale chtěli bychom dávat ještě víc prostoru těm mladým.

Jinak výsledky byly velmi solidní s mužstvy z horní poloviny tabulky. Vyložení se nám nepovedla dvě utkání, s mužstvy zespod tabulky (Šilheřovice, Kozmice), ale hold takový je fotbal.

Jindřich Harazim, trenér

„A“ MUŽSTVO

Naše „A“ mužstvo nemělo zrovna na podzim mnoho štěstí, chytala se ho spousta zranění a o tom také vypovídá místo v podzimní tabulce, kde jsme skončili na 13. místě. Dále si můžete přečíst rozhovor s trenérem „A“ mužstva Dušanem Harazimem, který vyšel i v deníku a kde vše krásně vysvětluje.

ROZHOVOR S TRENÉREM „A“ MUŽSTVA DUŠANEM HARAZIMEM

Můžeš popsat, jak ses k trénování účka dostal?

V létě skončil na vlastní žádost Jarďa Samson. Já jsem tedy hned začal hledat náhradu, důležité pro mě bylo, aby to byl někdo, koho znám, o kom vím, že bude chápat naši situaci a bude zde spokojený. Kontaktoval jsem tři trenéry, bohužel ani jeden to z různých důvodů nechal. Jelikož nás celkem tlačil i čas vzhledem k začátku sezóny, rozhodli jsme se společně s vedením, že to vezmu já.

Přemýšlel jsi nad nabídkou nebo ses rozhodl okamžitě, přeci jen skončit jako hráč není nic jednoduchého?

Tim, že jsem už nějakou dobu trénoval, i když u mládeže, tak pro mě bylo rozhodování jednoduché. Trénování mě baví, vlastně hned jsem věděl, že to musím udělat a klubu nějak vrátit. Jen s manželkou jsem si o tom musel promluvit, protože v té době jsem ještě navíc působil v Opavě, takže časově to bylo obrovsky náročné.

Takže jsi dostal pořehnání od ženy a šel na věc...

No tak jednoduché to taky nebylo. Ve finále mi řekla, stejně už ses rozhodl, tak se mě neptej, hlavně se z toho nezblázní.

V Opavě jsi ale po nějaké době skončil, proč?

To období bylo hrozně náročné, v podstatě jsem ráno odešel z domova a přijel, až když děti uléhaly do peřin. Vlastně jsem je skoro neviděl. Po určitém čase nezbývalo nic jiného, než se rozhodnout mezi Opavou a Štěpánkovicemi, nebo být táta na baterky.

Bylo to složité rozhodování?

Každé loučení je těžké. Teď jsem začínal u nového ročníku, tím to bylo jednodušší. Předtím jsem měl ročník 2001, který byl fantastický, skvělí kluci, jak povahou tak fotbalově, od těch by se mi odcházelo hůř. Ale samozřejmě jsem v Opavě potkal spoustu vynikajících trenérů, byla tam dobrá parta, drželi jsme při sobě. Důležité pro mě bylo rozloučit se v dobrém. Se všemi v SFC mám dobré vztahy, myslím si, že dveře tam mám pořád otevřené.

Čili nevyklučuješ návrat do Opavy?

Člověk nikdy neví, kde ho vítr zavane. Momentálně ale nad tím nepřemýšlím. Soustředím se jen na Štěpánkovice. Jsem rád, že jsem doma. Daleko více času trávím s dětmi, což je pro mě důležité.

Když jsme u dětí, potatili se a už kopou?

Natálka vůbec, ta je teď nadšená z koní. Chodí do JK Cipísek a musím říct, že i my rodiče jsme z toho unešení. Sebík kope, tak jsme na dobré cestě, do ničeho ho nenutím, chce sám tak snad mu to vydrží. Každopádně je budu podporovat v čemkoliv, co je bude bavit.

Pojďme k tobě, jak těžké bylo postavit se před nedávné spoluhráče a najednou být trenér?

Moc těžké ne, možná první dva tři tréninky to bylo zvláštní, ale myslím, že teď to funguje dobře.

Někteří hráči jsou dokonce starší než ty, neměl jsi problém s respektem?

To vůbec. I kvůli tomu jsem si k sobě vzal Pepu Harazima, který je starší a fotbalu tady taky dost obětoval. Dušan Novák s Kubou Machalou jsou zas takové pojítko mezi námi a kabinou, musím říct, že nám to funguje perfektně. Podle mě, respektování někoho není o věku, ale o chování.

Takže ti kluci nemusí vykat?

To bych ze sebe udělal akorát hlupáka. Jasně že ne, proč by měli? Děláme tréninky tak, aby to kluky bavilo, ano občas jsou náročné, ale zároveň zábavné, což si myslím ve velkém oceňují. Není náhodou, že chodí ve velkém počtu. Ví, že já respektuji je, ptám se na jejich názor, i když může být rozdílný než ten můj a takhle se podle mého přirození a nenásilně buduje vzájemný respekt.

Občas na trénink přijdou i starší hráči, kteří momentálně hrají za běčko, nekecají ti do trénování, neříkáš jim, ať už si nasadí bač-kory a jdou do fotbalového důchodu?

Naopak! Zprvč bych si to vůči nim nikdy nedovolil, za druhé to jsou legendy naší kopané, mají hrozně moc zkušeností a jejich názor si vždycky vezmu k srdci. Martin Tomiček, Daniel Tomiček, Jirka Vendelín, Tomáš Kurka, Vlasta Harazim, Pepík, táta to jsou všechno borci, co toho mají odkopáno daleko víc než já. Vážím si toho, že mi chtějí pomoci a poradit. Když jsem byl mladý, dostával jsem od nich občas solidní čochku, ale byli fěroví, pokaždě jsem si ji zasloužil. Na druhou stranu jsem to brzy pochopil, vzali mě mezi sebe a dodnes jsme kamarádi.

Martin, Jirka a Tomáš trénují žáky, táta běčko. Žhývá zapojit ještě Danka s Vlastíkem...

Jo a jsem za to strašně rád. Kluci v žácích mají před sebou obrovské vzory. Ti chlapi tady toho spoustu dokázali, nikoho lepšího si u žáků nedokážu představit. Co se týče Vlasty, ten se snad jednou vrátí, věřím tomu, že brzy. I když on tvrdí že ne. No a Danek chce hrát za áčko v útoku, tak uvidíme po zimní přípravě ☺. Pořád mi vyčítá, že jsem ho ještě nenominoval, ale je náročný, chce být kapitán (smích).

Když jsme u kapitána, proč ses rozhodl pro změnu a kapitánem je Rošťá Heider?

Obecně nejsem moc pro to, aby byl kapitánem gólman. Další věc byla, že Hajda je takové velké dítě, potřeboval jsem, ať na sebe vezme i kus zodpovědnosti vůči týmu. V podstatě jsem ho k tomu tou páskou donutil. Myslím si, že mu to prospělo, trénuje, kluky hecuje, snaží se být osobnost v kabině.

Kdo jsou podle tebe další osobnosti týmu?

Záleží, jestli myslíš v zápase nebo po něm ☺

S tím trošku bojujeme, protože bychom potřebovali někoho takového, jako byl Pepa Harazim, ale občas tuto roli plní Dušan Novák. Určitě roste v osobnost Kuba Tomiček s Pětou Grygarčíkem, snaží se Michal Grigarčík,

Martin Liška, Marek Samson je také vůdčí osobnost, Kuba Machala i když toho neodehrál tolik má v kabině veliké slovo. O Jirkovi Smažíkovi s Říšou Husovským se ani nemusíme bavit. Naopak po zápase to zas většinou táhnou mladší kluci (smích).

Zmínil jsi starší i mladší hráče, jak funguje kabina, když třeba Tomáš Tomiček má 15 let a Jirka Smažík může být jeho otec?

Musím říct, že kabina je fantastická. Kluci spolu vycházejí, držíme za jeden provaz. Je to takový správný mix starších, střední generace a mladších hráčů. Tomášové Tomiček s Kolečkářem přinesli určité oživení. Můj cíl byl a je, ať máme správně nastavenou kabinu, dobrou partu lidí, kterým na Štěpánkovicích záleží. Zatím se nám to daří. Bohužel to nejde vidět až tak na hřišti, ale věřte, že nás porážky hrozně mrzí.

Můžeš být konkrétní?

To prostě poznáte... třeba když někdo nedělá co má, ať už na tréninku, či v zápase, okamžitě to tomu klukovi dá ten tým najevo a on to brzy pochopí, pak najednou zapadne a taky strašně chce... nebo po jednom zápase jsme zůstali zavření v kabině a povídali si, proč nám to nejde, co udělat líp, na všech bylo znát, jak moc nás to mrzí. Seděli jsme tam zavření snad dvě hodiny, jen my jako tým. Takových situací bylo víc, jsou to maličkosti, ale ve finále z toho může být velká věc.

Když jsme u těch prohřešků, řešil jsi nějaký důležitý spor během podzimní části?

Pár menších jsme společně vyřešili velmi rychle. Ke klukům jsem maximálně upřímný, takže když se něco stane chci to vyřešit okamžitě a ne, aby jsme měsíc byly na někoho naštvaní.

Můžeš prozradit, o co šlo?

Ne ☺. Co je v kabině má tam i zůstat. Navíc ti kluci to rychle pochopili a teď pracují dobře.

Co tě v sezóně nejvíc potěšilo?

Mě těší, v jakém rozpoložení jsou kluci v kabině. Když často prohráváte, není atmosféra moc dobrá, ale nám se to celkem dařilo.

Samozřejmě nás porážky mrzí, ale nechci, ať hráči chodí na hřiště znechucení. Těší mě, že se do áčka zapojili po delší době Kufka s Kožušníkem. Mám radost i z počtu hráčů na trénincích.

Kabina funguje, čemu teda přičítáš četnost porážek a jen sedm bodů v tabulce?

Těch okolností je daleko více. První kola jsme ještě odehráli kvalitně, pak se nám ovšem jako mávnutím kouzelného proutku začalo až neskutečně všechno kazit. Zranil se Pěťa Grygarčík, Kožušník, Lukovics, Liška, Kufka, Novák, Michal Grigarčík, chyběl Husovský, po jednom tréninku a dvaceti minutách si obnovil zranění Schwalbe a prakticky celý podzim až na poslední kolo chyběl Jirka Smažík. V posledních kolech už i Marek Samson s Rostou Heidrem nastupovali se zraněními. Každé kolo nám chybělo čtyři pět hráčů, párkrát nám bylo ublíženo rozhodčími, nechci se vymlouvat, ale taková je realita. Tohle by zamávalo s každým mužstvem. Samozřejmě jsme pár zápasů nezvládli, kdy kvalita byla na straně soupeře, někdy oprávněně, jindy zase naším přístupem, kdy jsme soupeři body darovali.

Příležitost dostávali mladí hráči, v jakém světle se ukázali?

Tohle je obrovské pozitivum letošní sezóny. Nastupovalo velké množství mladé generace, nikdo vyloženě nezklamal. Tomášové Tomiček s Kolečkářem okusili poprvé dospělý fotbal, daleko více času dostávali Stromský, Krszich, Peterek, pak přišel Hrbáč, který je také na začátku své kariéry. Jsou to mladí kluci, občas jsou jejich výkony jak na houpačce, ale na druhou stranu je třeba ať hrají. Ke konci jsme nechali odpočinout Kolečkáře s Tomičkem, protože jsme měli pocit, že je toho na ně moc, Peterek měl také velmi dobré momenty, Stromský měl konec výborný. Hrbáč s Krszichem si výkonnost udržovali slušnou.

Evidentně máš radost, že se mladí kluci zlepšují...

Ano, baví mě to, když vidím, jak se posouvají kupředu. Někdy to jsou takové přerostlé děti, ale aspoň s nimi trochu člověk omládne. Musíme k nim přistupovat malinko jinak. Kolečkář na začátku neměl fyzickou kondici, vydržel maximálně poločas. Filip měl dobrý začátek, pak zas takové hluší období, poslali jsme ho párkrát za béčko, dal nějaké góly, zvýšilo se mu sebevědomí a konec měl fantastický. Všechno má nějaký důvod, proč jdou hrát třeba za béčko. Jeden potřebuje více herní praxe, další zas něco jiného

Co tedy chybí, aby se Štěpánkovice posunuly do vyšších pater tabulky, nebojíš se o budoucnost našeho fotbalu?

Především potřebujeme, abychom byli zdraví. Mladí kluci se také potřebují o někoho opřít, hrát vedle zkušenějších a učit se. Už jsem to někde říkal, dali jsme se na cestu s našimi hráči, dávat příležitost mladým, ale musí si jí zasloužit, mládí není zásluha. Nemůžeme si dovolit kupovat cizí hráče a platit je za to, že u nás hrají, myslím si, že to není ani cesta, kterou bychom měli jít. Jedinou cestou je to, ať hrají kluci od nás a budou za Štěpánkovice bojovat. I když to bude a je náročné, možná

budeme potřebovat trochu více času, ale jsem přesvědčený, že jen tahle cesta je správná a v budoucnu se nám vyplatí.

Dostaneš dostatek času, nebál ses během podzimu odvolání?

Já se bojím, když přijdu pozdě domů, a né odvolání ☹. Samozřejmě by mě to mrzelo, ale kdo trochu rozumí fotbalu, vidí, že u nás dochází k určité obměně a to chce čas. Není to o vymlouvání se, tohle je prostě fakt. Jak jsem říkal, cítím, že tady všichni táhneme za jeden provaz od hráčů, přes hospodáře Ludvíka, vedení klubu, trenéry... takže se nebojím, spíš naopak cítím velkou důvěru.

Který ze zápasů se vám vyloženě nepovedl?

Mokrý Lazce, tam to byla katastrofa od všech. Náš gólman Lukovics říkal, že se bál, i když jsme měli míč na kopačkách my, ať na něj nevystřelíme. Darkovičky jsme měli porazit, tam jsem to klukům zase pokazil já, když jsem neproměnil tři gólovky.

A naopak, který ze zápasů se ti líbil?

Tak samozřejmě ty vítězné. Obzvláště proti Zlatníkům, kdy se kluci opravdu vyhecovali. Heider, Samson, Michal Grigarčík, Pěťa Grygarčík, Smažík, Husovský, Lukovics, Kufka, Liška všichni tihle kluci měli nějaké zranění před zápasem. A všichni chtěli hrát a pomoci. Toho si neskutečně vážím. Víte, když má člověk rodinu, není to jednoduché, můžete se zranit víc a být na nemocenské delší čas, což je v dnešní době hodně složité. Riskovali své zdraví pro Štěpánkovice. Tohle je přesně to, když jsem mluvil o týmu.

Zůstává v tobě dlouho, pokud se prohraje?

Tak po každé porážce to je složité. Já to mám v sobě tak, že v neděli mě to štve, pondělí už koukám na video ze zápasu, kde jsme udělali chyby, jak je napravit. No a od středy už myslím na další zápas, kdy se zase dívám na soupeře, který nás čeká. Taky záleží na porážce, protože můžete hrát dobře, ale prohrát. Když ale něco odflákneme a prohrajeme, to mě vytočí neskutečně.

Které období bylo pro tebe nejtěžší?

Po zápase s Bolaticemi.

Proč?

Protože jsem zareagoval špatně na hodnocení utkání. Místo toho abych hodnotil jen zápas, hodnotil jsem Honzu Oberhera jako hráče. Ať už jsem si myslel cokoliv, nemám hodnotit jednotlivce, ale utkání.

Takže Honzu v brzké době nemáme očekávat ve Štěpánkovicích?

Pozor, člověk by měl uznat chybu a za ni se taky omluvit. Uvědomění si, že jsem udělal chybu a přiznat ji je také důležité. Já jsem se Honzovi omluvil, on taky přiznal svou chybu a máme to doufám mezi sebou vyřešené.

Jsi impulzivní trenér jako Petr Uličný, který rozkopával koše nebo spíš jak Vít Lavička klidnější a píšeš citáty?

Jak kdy, i když většina asi řekne tu první možnost. Je pravda, že naše porážky už odnesli dva koše, takže občas zařvu, když je to potřeba. Ale citáty taky píšu ...

Povídej...

No někdy něco přečtu, narazím na něco zajímavého a zapíšu si to. Po čtvrtém, pátém kole jsem v kabině pár takových motivačních citátů vylepil. Michael Jordan, Guardiola, Klopp, Ibrahimović, Nedvěd, Johan Cruyff a další to tam máme vyvěšené...

Které máš oblíbené?

Líbí se mi Johan Cruyff například:

Technika, to není schopnost udělat tisíc nožiček. Ty nacvičí každý a pak může do cirkusu. Fotbalová technika, to je umění poslat míč jedním dotekem správnou rychlostí, správným směrem, správnou nohou ve správný čas na správného spoluhráče.

Hrát fotbal je velmi jednoduché, ale hrát fotbal jednoduše je jedna z nejtěžších věcí na světě.

A nejoblíbenější?

Úspěch není určen tím, kolikrát vyhrajete, ale tím, jak hrajete týden poté, co jste prohráli.

To napsal kdo?

Pelé.

Děkuji za rozhovor.

TJ Sokol Štěpánkovice

PETICE PROTI FOTOVOLTAICKÉ ELEKTRÁRNĚ STAVBA FOTOVOLTAICKÝCH PANELŮ V LOKALITĚ HANŮVKA

V září letošního roku se celkem z nenadání objevila informace, že zastupitelé města Kravaře budou na svém zastupitelstvu projednávat i bod týkající se stavby fotovoltaických (FVE) panelů v několika lokalitách v blízkosti naší obce. Konkrétně byly vytipovány tyto 3 lokality: Nový Dvůr, Hanůvka a Koutské louky, celkově dohromady téměř 103 hektarů!

Nutno podotknout, že většina těchto lokalit je dle údajů v katastru nemovitostí ornou půdou s bonitou půdy spadající do I. či II. ochrany zemědělského půdního fondu. Jedná se tedy o nejcennější půdy, které lze ze zemědělského půdního fondu vyjmout jen zcela výjimečně...

Přesto na návrh majitelů dotčených pozemků, zastupitelé města Kravaře hlasovali o změně územního plánu, spočívající ve změně ploch orné půdy na plochy výrobní s výsledkem: Nový Dvůr – ano, Koutské Louky – ne, Hanůvka – odročeno. Schválně jsem to napsal takto jednoduše, jelikož výstup z usnesení zastupitelstva byl řekněme hodně krkolomný.

Na základě tohoto výsledku jsem se rozhodl sepsat petici, jelikož věřím, že nejsem sám, kdo se stavbou FVE na takto bonitní orné půdě nesouhlasí a nesouhlasí rovněž s obrovskou estetickou změnou v krajině při příjezdu do naší krásné obce.

Jednání kravařského zastupitelstva proběhne 8. 12. 2021. Pokud zpravodaj vyjde po tomto datu, již budeme vědět, jak jednání dopadlo. K dnešnímu dni 3. 11. 2021 podepsalo petici téměř 700 lidí.

Martin Peterek, referent

PARNÍ LOKOMOTIVA PROJELA TAKÉ NAŠÍ OBCÍ

V sobotu 25. září 2021 jsme se u příležitosti 125 let trati Opava - Kravaře ve Slezsku - Chuchelná (dříve až Ratiboř), mohli svést historickými vozy taženými parní lokomotivou.

Oslovy proběhly s ročním zpožděním, kvůli situace s covidem-19, ale stály za to. Každá z dotčených obcí přispěla nějakým zajímavým lákadlem. Naše obec připravila zábavu pro děti. U nádraží byly k dispozici zdarma skákací hrady a byla možnost se projet rovněž na ponících.

Účast během celého dne byla hojná, vagóny byly většinou zcela obsazené. Cestující si celou akci chválili. Přeci jen, taková možnost projet se vlakem taženým parní lokomotivou, slyšet ten nezaměnitelný zvuk a vidět nepřehlédnutelný kouř, se nenabízí moc často.

Martin Peterek, referent

DĚTI SE VOZILY NEJEN VLAKEM, ALE TAKÉ NA PONÍCÍCH

Dne 25. září 2021 se děti JK Cipísek sešly v 10 hodin u poníků, aby si je připravily na vození dětí k parnímu vlaku, který měl zastávku i v naší obci.

Dětem, které ze zastávky odjížděly nebo přijížděly, jsme dělali radost od 11 do 16 hod. Přesto, že se poníci houkání a hlavně černého dýmu z parní lokomotivy báli, vození jsme nevzdávali. Naši členové jsou s poníky rádi, ať už jezdí nebo vozí jiné děti. Proto se nás sešlo dost na vystřídání vodičů.

Domů jsme přišli přesto utahaní a poníci se těšili na večerní krmení. Byl to krásný zážitek i zkušenost. Všem, kteří pomáhali, touto cestou děkujeme.

Eva Gintarová

SADBA STROMŮ V OBCI SE BLÍŽÍ ČÍSLU 1000

Letošní rok byl, co se týče sázení, rokem velmi plodným. Již na jaře u příležitosti Dne Země vysadili zaměstnanci obce 30 stromů a keřů v lokalitě u nádraží. Velké výsadby byly ovšem naplánovány až na podzim.

V říjnu proběhla výsadba nového lesoparku v areálu bývalé skládky ve Štěpánkovicích, o které si můžete více přečíst na jiném místě tohoto vydání zpravodaje. Jen pro počty – zde nám přibýlo 50 stromů a 100 keřů. O měsíc později jsme s myslivci rozšiřovali lesík Jankovec o 120 dalších listnáčů. I o této výsadbě v tomto zpravodaji píšeme.

Bohužel pár stromů nám v obci letos i uschlo, o některé jsme přišli během vichřic letošního léta a některé jsme museli kvůli chorobám vykácet. Téměř všechny tyto ztráty byly ovšem nahrazeny kus za kus dosadbami, které zajistili pracovníci střediska služeb.

Ještě trochu statistiky. Od počátku aktuálního volebního období, tedy od podzimu 2018, se podařilo vysadit:

2018	32 stromů a keřů
2019	217 stromů a keřů
2020	206 stromů a keřů + vysazení květinové louky
2021	30 stromů - jarní výsadba u nádraží
	14 dosazení jasanů
	120 výsadba s myslivci
	8 dosadba švestkové aleje
	10 dosadby za uhynulé stromy
	150 výsadba lesoparku – bývalá skládka
	100 výsadba ovocné zahrádky

Celkem tedy našlo na obecních pozemcích své nové místo minimálně 887 kusů zeleně. Překonáme příští rok číslo 1000?

Martin Peterek, referent

VÝSADBA S MYSLIVCI

Ve středu 17. listopadu 2021 nás čekala velká výzva. Zasadit na relativně velké ploše a v kopcovitém terénu 120 vzrostlých listnatých stromů.

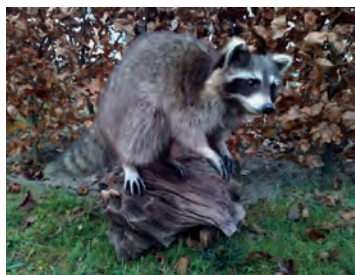

Sraz mysliveckého spolku byl v 8:00 na místě činu – u remízky Jankovec. Úkol byl jasný, rozmístit na svá místa všechny stromy než přijdou dobrovolníci z řad občanů a začnou sadit. A povedlo se, v devět hodin začala výsadba.

Naštěstí přišlo hodně lidí, odhadem nás bylo cca 70, a jak se říká, sami dobří ☺. Opravdu, všem šlo sázení od ruky, myslivci měli s sebou i potřebnou techniku, takže pás sázejících postupoval velice rychle směrem k zadní části pozemku. Po jedenácté hodině bylo hotovo! To opravdu čekal asi málokdo. Umístili jsme 20 dubů, 20 buků, 20 bříz, 20 habrů, 20 lip a 20 jeřabin. Všechny stromy byly opatřeny kůly a pletivem, aby na ně zvěř nemohla. Poté pracovníci obce všechny stromy pořádně zalili a šlo se opékat.

U ohniště se celá akce zhodnotila jako velice podařená a všichni odcházeli domů s dobrým pocitem, že udělali něco dobrého a prospěšného.

Martin Peterek, organizátor akce

MÝVAL SEVERNÍ ZAVÍTAL NA PRAJZSKOU

Není to ojedinělý případ, kdy živočišný druh zavítá do míst, která pro něj nejsou typická a usadí se zde. Mýval severní je jedním z nich. Původně americký savec byl ve 30. letech přivezen do Německa, a protože zde neměl přirozeného nepřítele, velmi

rychle se adaptoval a rozšířil do dalších částí Evropy. V České republice jej nejčastěji potkáme na Šumavě či Jižní Moravě, ale i tyto lokality jsou mu zřejmě málo a tento na první pohled roztomilý medvídek zavítal i do našeho regionu.

Na jaře tohoto roku byl zaznamenán úlovek mývala v Kravařích Koutech. Mnozí z vás se zřejmě zarádají, že naše příroda bude bohatší o další druh. Ochránci zvířat, myslivci a milovníci přírody s vámi vaši radost sdílet nebudou. Mýval severní je pěkný převít – vybírá hnízda, požírá žáby, mloky, raky... Nebude to dlouho trvat a zavítá i do blízkosti našich domů, kde bude vybírat popelnice či chytat slepice.

Radu strýce Pepina, který nabádá ke koupi medvídky mývala, pakliže se nudíte, si raději neberte k srdci. Zabloudí-li mýval k vašemu obydlí, udělá při hledání pochutiny pěknou paseku a jen těžko se jej zbavíte. Má se u nás zkrátka velmi dobře, neloví jej žádný predátor, a potravu najde na každém kroku. Inu, doufejme, že se jeho populaci bude dařit regulovat, a pokud ne, nezbude nám než se s tímto invazivním druhem naučit žít.

Red.

POHÁDKOVÝ LES

VE SVOBODĚ DĚLAL RADOST, ALE I POMÁHAL

Pohádkové lesy, jejichž smyslem je vylákat rodiče s dětmi do přírody, mají již tradici a v průběhu roku se konají na mnoha místech republiky.

Pod pojmem „Pohádkový les“ si můžete představit příjemnou procházku s několika stanovišti mající charakter známé pohádky. Na stanovištích jsou pohádkové bytosti, u kterých se plní různé úkoly, po jejichž splnění dětští účastníci obdrží razítko do kartičky, kterou si od startu nesou s sebou. Děti, které nasbírají po trase všechna razítka, pak v cíli obdrží drobné odměny. Pohádkový les je tedy vydatnou zábavou pro celou rodinu.

Tuto oblíbenou akci uspořádaly maminky v sobotu 10. července 2021 na Svobodě. Trasa pohádkového putování byla dlouhá 2,5 km a vedla lesní cestou k chatě Vilton, a aleji zpět do vesnice k místní hospodě, kde čekalo na děti občerstvení. Akci předcházely dva týdny příprav - malování kulis a kamínků, ladění kostýmů a stanovišť, pečení perníků, výroba dřevěných dárků, sečení naplánované trasy, ale taky příprava areálu, občerstvení a atrakcí pro děti.

Návštěvníci pohádkového lesa se mohli potkat na deseti stanovištích s čarodějnici, vodníkem, indiánem, princeznou, hajným s vlkem, Červenou Karkulkou, čertíci, Krakonošem, loupežníky, Sněhurkou, či Ježibabou s perníkovou chaloupkou. Děti například připravovaly s čarodějnici tajemný lektvar, lovil ryby s vodníkem, poznávaly zvěť s Krakonošem, navlékaly korálky s princeznou, a kdo se nebál ježibaby, dostal i malý perníček. Za účast a splnění úkolů pak v cíli na všechny čekal skákací hrad, táborák, malování na obličej a drobné odměny.

Počasí bylo ideální a tak se na procházku pohádkovým lesem vydalo 131 dětí s doprovodem. Celá událost byla doprovázena radostnou náladou, spoluprací a přátelstvím. Výtěžek z akce byl věnován na transparentní účet čtyřleté holčičce Alexandře Hlochové, která trpí epilepsií a mozkovou obrnou. Částka bude tedy příspěvkem na její rehabilitaci. Příběh malé Alexandry si můžete přečíst na FB stránce Lexinka, jedna z milionu.

Pokud budete chtít přispět, zde je transparentní účet 2601389022/2010 u Asociace rodičů dětí s DMO. Velké díky všem, kteří se podíleli na uskutečnění akce.

Andrea Zálesná

USPÁVÁNÍ BROUČKŮ V LESE VE SVOBODĚ

V pátek 22. října se sešli rodiče s dětmi v 18 hodin u Hasičárny, aby strávili příjemný podzimní večer. Děti přišly převlečené za broučky a donesly si lampiony.

Akci jsme zahájily hledáním malovaných kamínků, což je oblíbená aktivita dětí letošního roku. Poté jsme se přesunuli k dřevěnému domečku, který vyrobil jeden z tatínků a bude sloužit pro přezimování hmyzu. Děti ho naplnily dřívky, šíškami, mechem a další podestýlkou.

Po setmění jsme se vydali lampionovým průvodem obcí, která byla vyzdobena svíčkami. Po návratu k Hasičárně se děti nebojárně vydaly

na strašidelnou stezku odvahy vedoucí setmělým lesem.

Manželé Pavlíkovi měli připraven pro děti na zahrátí podzimní punč. Bylo nachystáno občerstvení i svažené víno pro dospělé. Děti si ještě zatančily a zacvičily na oblíbené písničky.

Opět děkuji všem maminkám ze Svobody, které se podílely na přípravě další pěkné akce pro naše ratolesti.

Andrea Zálesná

SOUBOJ GULÁŠŮ VE SVOBODĚ

V neděli 19. září pořádala hospoda Hasičárna první ročník Gulášfestu. Mezi sebou se utkalo pět týmů s guláši ze čtyř druhů masa – hovězí, dančí, kančí a sumčí.

Vůně masa doplněná kouřem z rozpálených kotlíků se táhla Svobodou. Soutěžní týmy připravovaly své guláše od brzkých ranních hodin, aby je mohly v poledne nabídnout veřejnosti. Účast návštěvníků byla i přes nepřízeň počasí velká a všechny porce gulášů byly během pár hodin vyprodány. Aby ten jejich guláš byl tím nejlepším, se snažily všechny soutěžní týmy.

Ovšem vítězem může být jen jeden. Pětičlenná porota vybraná z davu návštěvníků rozhodla svým bodováním o vítězství manželů Konečných z Kobeřic s jejich hovězím gulášem. Všichni soutěžící dostali od manželů Pavlíkových ceny za účast. Akce to byla vydařená a věřím, že se stane tradiční.

Andrea Zálesná

NAPSALI O NÁS

MÍSTO SKLÁDKY BUDEME MÍT LESOPARK

V den státního svátku si téměř sedmdesátka dobrovolníků vyhrnula rukávy a s vervou se pustila do výsadby 40 stromů a 83 keřů. Prvních 10 stromů a 17 keřů vysázeli už 23. října členové neziskové organizace Sázíme stromy.

Na místě původní skládky, kterou obec nechala upravit a zavézt hlinou, vyrostl nový lesopark. Tvoří jej dub pýřitý, javor babyka, topol osika, bříza bělokorá, borovice lesní, doplněné keřovým patrem z lísek, růží šípkových, řešetláku počistivého, ptačího zobu, krušiny olšové a svídy krvavé. Na procházky pod vzrostlými stromy si ještě budeme muset počkat, ale i tak bylo z atmosféry téměř hmatatelné nadšení a dobrý pocit, že jsme pro přírodu, hezké okolí a naše děti udělali kus smysluplné práce.

K pohodě a příjemnému dopoledni určitě přispělo i babo-letní počasí, společné opékání buřtů za odměnu, pro dětské pomocníky sušenky a džusíky, pro ty dospělácké čaj, někdy i ovoněný něčím silnějším :) Holt jak k práci, tak k jídlu a naši dnešní dobrovolníci si to beze sporu zasloužili. Moc děkujeme všem za pomoc!

Je na místě také zmínit, že tento projekt byl vytvořen díky grantovému programu Nadace Partnerství, individuálním dárcům veřejné sbírky a partnerům iniciativy Sázíme budoucnost. Za finanční dar děkujeme také společnosti ČSOB a Imagine Anything. Bez jejich finanční podpory by se tento krásný projekt nemohl stát realitou. Děkujeme!

Lenka Dočkalová,
článek z webu -sázíme stromy.cz

ZMĚNA V HLÁŠENÍ ROZHLASU

„Hááá, bééé...“ broukám svému malému synovi ukolébavku a vysílám do vesmíru zbožné přání, aby usnul. „Aspoň na chvíli,“ modlím se. Hugo od narození neuměl spát přes den jinak než v kočárku. Houpaní, osvědčená metoda našich maminek a babiček, bylo jedinou možností, jak moje miminko ukonejšit tak, aby se mohlo ponořit do své dětské říše snů. Vidím, že Hugo se v peřince pomalu přestává hemžit a jeho dech se zklidňuje. To je dobré znamení.

Ještě chvíli houpu, zpívám, a v hlavě se mi honí seznam věcí, co musím za dobu Hugova denního spánku stihnout. Uvařit oběd, vyprat plínky, uklidit dům. Třeba se malému dnes na čerstvém dubnovém vzduchu bude spát dobře a zbude mi čas i na chvilku pro sebe. Po další probdělé noci bych za to byla docela vděčná. Povedlo se! Hugo spí. V duchu si zatleskám, postavím kočárek na terasu a s dobrým pocitem spěchám do kuchyně. Chystám si jídlo, odbíhám k pračce a zase zpátky. Z proudu myšlenek mě ale vzápětí vyvádí hlasitá hudba protivně se linoucí z rozhlasových hlásičů. Vnímám nekonečně dlouhou znělku a v duchu zakleji. S hrůzou si uvědomuji, že už nehraji jen tóny znělky rozhlasu, ale přidal se k ní i zoufalý pláč mého sotva uspaného dítěte. Vybíhám ven a snažím se situaci zachránit. Marně. Není kam utéct. Dobrý pocit je ten tam a s ním i vidina toho, že si přes poledne stihnu udělat věci, na které nemám jindy prostor. Vytahuji ospalé a uplakané dítě z kočárku a sama mám v očích slzy. „To přece není možné!“, podivuji se nad systémem rozhlasu, který je v naší obci zaveden. „Musím s tím něco udělat, takhle to dál nejde...“.

Tak takhle, milí čtenáři, se začal psát příběh, který vyústil ve změnu v rozhlasovém hlášení, kterou jste možná v druhém říjnovém týdnu zaznamenali. Poté, co se násilné probuzení mého malého syna rozhlasem zopakovalo ještě několikrát, rozhodla jsem se aktivně situaci řešit. Zjistila jsem, že zdaleka nejsem jediná maminka, která boj rozhlas vs. spánek svého miminka pravidelně prohrává 1:0. Zjistila jsem, že okolní obce přistupují k rozhlasovému hlášení jinak a že si lze z jejich přístupu vzít inspiraci. Obrátila jsem se na vedení naší obce s prosbou o pomoc při řešení tohoto problému. Požadavek zněl jasně: pustit krátký gong před samotným hlášením, zrušit znělku a po gongu počkat dvě minuty, během kterých stihnou maminky schovat svá spící miminka z dosahu rozhlasu. Teprve pak začít hlásit. Vyměnili jsme si s vedením obce pár emailů, vyjádřili postoje a setkali se na osobní schůzce. Slovo dalo slovo a dohoda byla na stole: použijeme gong, kterým už obec disponuje při požárním hlášení o zkoušce sirén, zavedeme pauzu a až poté spustíme hlášení. Požadavek maminek na úplné zrušení hudební znělky před hlášením sice nakonec v rámci kompromisu prosazen nebyl, ale i o tom je jednání. A tak to má být.

Ráda bych využila této příležitosti a opravdu upřímně poděkovala vedení obce za to, že byli ochotni empaticky naslouchat a že svým rozhodnutím udělali rozhlasové hlášení tolerantnější vůči unaveným maminkám a jejich spícím miminkům. Děkuji!

Aneta Franek

S HITOU ZA KRÁSAMI NAŠÍ VLASTI

Stejně jako v uplynulých letech, pořádal Štěpánkovický turistický spolek HITA výjezd za krásami naší malé, ale o to malebnější země. V tomto roce padla volba na Hostýnsko – Vsetínskou hornatinu s výstupem na vrch Kelčský Javorník s nadmořskou výškou 865 metrů. Výšlap se již tradičně uskutečnil v blízkém termínu státního svátku na počest patrona naší země, tedy svatého Václava.

Zájezd byl zahájen proslovem našeho starosty Jarka Nevřely a rozdělením malého občerstvení všem účastníkům k náročnému výstupu. Již tradičně byla do balíčku zahrnuta i maličká placatice pro labužníky s příhodným názvem Che Guevara.

Samozřejmě, že ani letos mimo jiné nechyběli naši dlouholetí přátelé, kolegové, příznivci a zarputilí turisté, manželé Katoličtí. Veliký ohlas mají tyto výjezdy i u turistů z vesnic v okolí Štěpánovic. Náš skvělý řidič autobusu nás bezpečně protáhl Opavou, Odrami, Hranicemi a přes Bystřici pod Hostýnem jsme dorazili do výchozího bodu našeho výšlapu přírodní památky Na Tesáku.

Odsud jsme se vydali v menších skupinkách k našemu společnému cíli, což byl vrch Kelčský Javorník. V průběhu krásného, ale náročného výstupu, jsme se všichni kochali krásnou okolní

krajinou přírodního parku Hostýnské vrchy. Tou největší odměnou však byl pohled na panoramata nedalekého areálu Svatý Hostýn. Další úžasnou odměnou pro všechny účastníky byl pohled z 35 metrů vysoké rozhledny, ta byla zpřístupněna veřejnosti v roce 2015 a poskytuje turistům rozhled do krásného širokého okolí. Pro zajímavost: 35 výškových metrů dosáhnete zdoláním pouhých 165 schodů. Po nezbytném posílení těla v prostoru pod rozhlednou, ve většině kvalitní domácí pálenkou a velmi oblíbeným řízečkem mezi dvěma chleby, jsme se vydali na zpáteční cestu. Ta se klikatila

okolo vysílače, Holubovy chaty a Černé bažiny. Za krásného podzimního počasí zalitého sluncem nás dovedla do cíle celého výšlapu, jenž byl v obci Rajnochovice. A co by to byl za výšlap, kdyby nebyl zakončen v půvabné místní nálevně zvané hostinec Ve Dvoře, kde jsme si dopřáli pozdní oběd.

Zájezd byl za nádherného počasí ukončen společným focením a vyslovením přání, ať se všichni ve zdraví setkáme i v příštím roce.

Za krásný a aktivně prožitý den sklidili pořadatelé zasloužený potlesk.

Bruno Mrkva, člen turistického spolku HITA

NEBEZPEČÍ INTERNETU ZVANÉ KYBERŠIKANA

Moderní technologie vnáší do našeho života mnoho pozitiv a často nám usnadňují každodenní život. Jak už to ale bývá, nic se neobejde bez obligátního „ale“. Virtuální prostor s sebou přináší notnou dávku anonymity, která tvoří úrodnou půdu pro nežádoucí komunikační jevy v čele s kyberšikanou.

Co je to kyberšikana a jak se projevuje?

Jedná se o šikánování druhé osoby jedincem nebo skupinou prostřednictvím informačních technologií (především sociálních sítí). Může se jednat o zasílání urážlivých nebo zastrašujících zpráv a pomluv. Vytváření obrázků, videí nebo celých stránek, které mají za cíl urazit, zesměšnit nebo ztrapnit dotyčnou osobu. Nezřídka kdy také dochází ke zneužívání cizích účtů a ke krádežím identity, na které navazuje i zveřejňování cizích tajemství. V krajních případech se také můžeme setkat se sexuálním obtěžováním a pronásledováním prostřednictvím zpráv nebo hovorů.

Druhy kyberšikany:

Kybergrooming – Bezesporu nejvíce nebezpečný druh kyberšikany. Označuje manipulativní chování jedince, který se snaží obět donutit k osobní schůzce. Výsledkem takové schůzky může být fyzické napadení, sexuální obtěžování, nucení k určitým úkonům nebo dokonce únos dotyčného.

Sexting – V případě sextingu se jedná o elektronické rozepisování textových zpráv, obrázků nebo videí se sexuálním obsahem. Dochází tak k poškozování dotyčného. Známé jsou i různé formy vydírání, které právě se sextingem úzce souvisí.

Kyberstalking

– Stalking znamená opakované, obtěžující a dlouhodobé pronásledování s různou podobou a intenzitou. V případě kyberstalkingu jsou k této aktivitě zneužívány právě moderní technologie a sociální sítě. Může tak mít podobu neustálých telefonátů, sms zpráv nebo chatových konverzací.

Kde hledat pomoc a kam se obrátit?

Kyberšikanu je často velmi těžké odhalit. Především proto, že někteří agresori se zprvu tváří přátelsky a nic nenasvědčuje tomu, že by mohlo dojít k napadání. Na místě je tedy rozhodně náležitá opatrnost a obezřetnost. V rámci prevence je nejlepší vyhnout se neprověřeným sociálním sítím a internetovým stránkám, dostatečně si zabezpečit vlastní účet nebo nekomunikovat s lidmi, jejichž profily se zdají být podezřelé. Pokud se ale přeci jen potýkáte vy nebo někdo z vašeho okolí s kyberšikanou, je pravý čas obrátit se na odbornou pomoc. V online prostoru je vám denně k dispozici linka bezpečí a krizová telefonní linka PČR. V reálném světě se pak můžete obrátit na učitele, výchovné poradce, policii nebo odborníky z řad psychologů. Důležité ale je, nenechat situaci zajít příliš daleko.

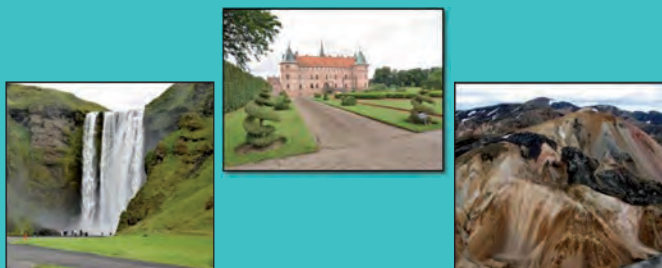
PhDr. Michaela Miechová, psycholožka a majitelka poradny Mojra.cz, www.mojra.cz

Pokud řešíte podobný, nebo jiný problém, můžete si objednat konzultaci na www.mojra.cz. Použijte **slevový kód STEPANKOVICE** a získáte **slevu 10 %** z ceny objednávky. Případné otázky nebo podněty k článkům zasílejte na email poradna@mojra.cz nebo volejte na **+420 731 226 690**.

Obecní knihovna ve Štěpánkovicích
pořádá cestovatelskou přednášku

Ve stopách vikingů

**Pondělí 31. 1. 2022 v 17.00 hodin
v prostorách Obecní knihovny ve Štěpánkovicích**

Alena a Jirka Márovi vám představí expedici za evropskou exotikou na trase:

Dánsko - Faerské ostrovy – Island – Grónsko

V Dánském království jsme viděli například druhou největší sbírku krokodýlů na světě, vodní zámek na dřevěných kulech nebo rytířské souboje. Podívali se do Legolandu, tropických skleníků i mezi netopýry. Následovaly nespočetné vodopády a úžasné fjordy Faerských ostrovů. Island nás svými sopkami, ledovci i vařícím blátem přesvědčil, že si právem zaslouží své pojmenování Země ohně a ledu. Vyzkoušeli jsme ale také, jak chutná šnilý žralok a žasli nad pestrobarevnou přehlídkou polodrahačů a muzeem peněz. V Grónsku jsme díky pobytu v místních rodinách poznali tradiční způsob života i lov a zblízka se podívali na telení ledovců.

Jiří Mára je autorem dvaceti cestopisných knih a dokumentárních filmů z různých koutů světa.

Více informací naleznete na www.jirkamara.cz

Sbor dobrovolných hasičů ve Štěpánkovicích
Vás zve na

ŽIVÝ BETLÉM

28. PROSINCE 2021

Před hasičskou zbrojnicí ve Štěpánkovicích

Od 17:00 hod. opékání špekáčků

Akce se uskuteční podle situace COVID 19.

Srdečně Vás zve Sbor dobrovolných hasičů Štěpánkovice

STAŇ SE LETKAŘKOU ! HRAJ FLORBAL !

Florbalový klub FBC Letka zve DÍVKY ročník narození 2007-2012 do nově vznikajícího týmu MLADŠÍCH ŽÁKYŇ.

PŘIJĎ NA TRÉNINK A ZKUS SI TO !

samostatný dívčí trénink

středa 17:30-19:00

SH Malé Hoštice

Další tréninky dle domluvy s trenérem.

Jsmo sportovní klub s dlouholetou tradicí. Rozvíjíme děti v jejich pohybových dovednostech, vedeme je k lásce ke sportu a učíme je, co znamená být součástí správné party kluků a holek. Pravidelně pořádáme prázdninové kempy, akce s rodiči a společné sportovní akce. Být Letkař neznamená být jen hráčem! Znamená to být součástí stejné naladěného kolektivu, kde přátelství není jen prázdné slovo!

informace: Mgr. Adam Wolný mob: 728 468 668 email: adam.wolny@seznam.cz

STAŇ SE LETKAŘEM ! HRAJ FLORBAL !

Florbalový klub FBC LETKA zve všechny kluky a holky ročník narození 2003-2017 do svých řad.

PŘIJĎ NA TRÉNINK A ZKUS SI TO!

Aktuální rozpis tréninků dle jednotlivých kategorií najdeš na

www.fbcletka.cz

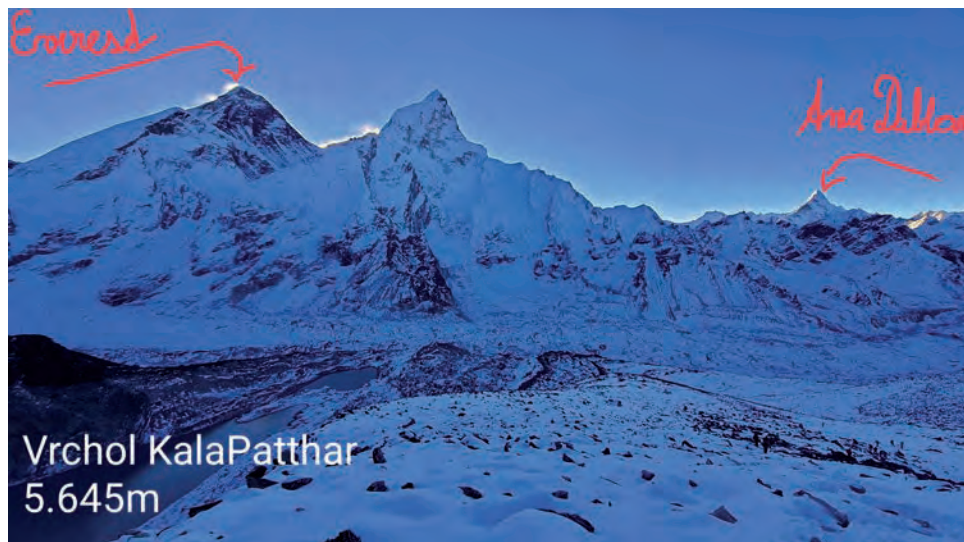

Jsmo sportovní klub s dlouholetou tradicí. Rozvíjíme děti v jejich pohybových dovednostech, vedeme je k lásce ke sportu a učíme je, co znamená být součástí správné party kluků a holek. Pravidelně pořádáme prázdninové kempy, akce s rodiči a společné sportovní akce. Být Letkař neznamená být jen hráčem! Znamená to být součástí stejné naladěného kolektivu, kde přátelství není jen prázdné slovo!

informace: Mgr. Adam Wolný mob: 728 468 668 email: adam.wolny@seznam.cz

ZE ŠTĚPÁNKOVIC DO HIMALÁJÍ

„Na svoji poslední návštěvu Nepálu vezmu celou rodinu...“, řekl Miky (68) někdy ve 2019, kdy slovo covid neznal snad ještě nikdo. „Uděláme trek tak na 2-3 týdny z Namche až k Everestu... a pak spolu vylezeme Ama Dablam“ dodává. Mikyho možná pamatujete jako toho týpka, co těsně pod vrcholem Jungfrau ve cca 4.500m musel unbedingt smolit. Asi vypadám dost vyjeveně, protože hned dodává „Je to nejhezčí hora planety a chodím okolo ní celých 30let“. Mi se však honí hlavou technicky složitý výstup a v té době neúspěšný pokus Honzy „Trávy“ Trávníčka, jednoho z nejčeských horo borců vůbec, který to s týmem musel ukončit kvůli obtížím v C1 (1. výškový tábor nad BaseCampem). A to nejtěžší horu K2 vyběhl skoro bez zastávky a tak si radostně uprostřed Káthmándú otevřel českou hospodu. Ale o tom později.

„Ájémsori, ale vaše covid dokumenty nejsou ok, odlet impossible“. Píše se říjen 2021 a to je přesně ta věta na letišti v Krakově, po které všechno ztichne, ztmavne a ručička tlakoměru vyskočí do polohy „Věš tě trefí šlak“. Covid je prostě parchant. Měsíce papírování s Nepálem, povolení k výstupu, trénink, očkování, vyšetření atd. Od pohledu milému poďobanému brejlovci za přepážkou se rázem na čele objevuje nápis: „Zabit Krtka“. Trochu mě štvě, že následný koktejl telefonátů na druhou stranu světa dochucený litrem slivovice, photoshotem v telefonu a českým uměním, dát skoro v každé situaci někomu do dršťky, někdo netočil. „Jamalalicha? Jamalalicha! Jamalalicha i paprtála, džalala, džalala a i paprtála...patláma, patláma, zamaz piskurty... žbrluch! Aneb dále už jen samé sociální jistoty a pozitiva typu razítka, lpanák, otisky prstů, 2. paňak, celnice, náci paňáci, nadváha bagáže asi 100kilo, už zase pánešcii, očkování, testy, razítka...Papašánci, otisky prstů A? „Wingárdium Leviosa, neeé leviúsáá.“ O 20 hodin později v 50stupňovém Káthmándú vystupuje 7mičlenná profesionální skupina českých horolezců. Ty skupino.

Miloš – 6x pokus o Everest. Naposledy 2018 otočka 40m pod vrcholem, tep v klidu 51-55. David + Libor – borci, co měsíc před odletem dali B7 za 16hodin. S cigaretkou, na pohodu. Libor je každoranní odborník na : „vydechni špatný vzduch“, podle metody: „špatný vzduch je na pytel“. Miky ml. + Roman – vysmátí synové

Miloša s tepem 50. Inteligentní humor, který ti dojde až po pár vteřinách, co jsi za osla. Vnučka Marcelka – B7 za 19. Lékařka výpravy, co každý den ráno všem měří tlak, tep a saturaci krve a pečlivě zapisuje. Já – 2měsíční prázdninové typické prajzské grillpivobravkožraní, bodyguard výpravy, 105kilo, tep 80. No hlavně, že jsme si všichni sedli. Společnost je prostě libová.

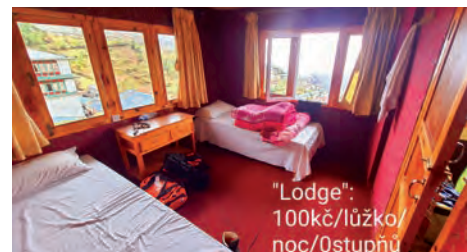
V Káthmándú žije přes 6milionů lidí, odpadky se hází na ulici, kanalizace skoro neexistuje, rozvody elektrky připomínají ze střechy upadnuší kastrol právě uvařených tlustých černých špaget. Thamel – minicentrum těch nejuzších uliček plných těch nejlepších kopií světových sportovních značek. Jsou tady 3 super věci. Za prvé veškeré vybavení na 6týdenní expedici tady lze sehnat od trenek po nejtěžší expediční přefovky/spacáky za 10% ceny než v EU. Prostě blbost cokoliv v EU kupovat (krom maček, řekl bych). Přes noc vám vyšijou třeba „Mammut“ na všechno, co si usmyslíte. Za druhé jsou tady všichni nahulení a na každém kroku vám nabízí haš. A hlavně za třetí Honza „Tráva“ tady má českou hospodu ☺. Jen to vědomí, že se máte kam schovat, je boží. O pomoci, poradách a psychopohodě před/po nemluvě.

V každém případě má Káthmándú ohromné kouzlo, které si nás hned získalo. Tohle město má pohlcující atmosféru a cítíme se tady zvláště příjemně. Není moc prostor se rozepisovat o Ktm, ale Pašupatináth je to místo, které člověku nedá spát. Fotku tady raději nedám, ale jde o 10-15 velkých kamenných oltářů na břehu řeky uprostřed města. Rodiny tady posvátně omývají své mrtvé,

aby na ně vzápětí navršili polena a několik hodin sledovali, jak tělo pohlcují plameny. Zuhelnatělé pozůstatky potom shrnují do řeky monstrózním hrebem. Nezávisle na tom, pár metrů po proudu, lidé perou prádlo, vyvěrá nějaká ta roupa a dále probíhá nějaká ta očištná posvátná koupel. Běžný rituál xkrát denně. Při průchodu městem vidíme podobné ohně i jinde, někdy prostě rodina nemá na tak posvátné místo dostatek peněz. Ktm je opravdu velké město. Ráno nás čeká odlet na jedno z nejnebezpečnějších letišť na světě v Lukle. Chvilu před spaním tak tajně trávíme na střeše 10patrového hotelu a testujeme místní „tabák“, co v temné uličce sehnal Miky. No, po pár minutách pořad nikdo nemá pocit, že by byl Létající Čestmír. Tak si dáme slivku a scházíme spát. Beztak nám prodali sušené Jačí hofno.

Po ranním adrenalinu chaosu na letišti, který připomínal WallStreet před krachem, mi 30minutový let do Lukly nepřišel až tak hustý. Staré letadlo velikosti dodávky přistává do kopce na ultrakrátkou runway uprostřed Himalájí. Pilot je prostě borec. Borci se samopaly potom už tak ne. Všechno musí jít hrozně rychle. Letadla se tady můžou točit jen brzy ráno. Později hrozí střety s orly. Jako před pár lety, kdy tak nešťastně bohužel spadlo 19lidí. Čest jejich památce! Naneštěstí ta jistota tady prostě není. Naposledy před 2mi lety. Fráze „Co se má stát, se stane“, člověku moc tady nepřidá.

„Tak a kostky jsou vrženy,“ říká Miloš u nepálského čaje při pohledu na odlétající letadlo. Motory na plno, noha na brzdě. Těsně před totálním rozpadnutím maslostroja pilot brzdu uvolní a už se valí z kopce. Všichni čumíme, jestli se stihne před pádem z hory odlepit od země. Povedlo se. Radostně oslavujeme schopnosti pilota domácího frťanem. Portéři mizí v zatáčce s desítkami kil našeho vybavení směr IslandPeak a AmaDablam. Všude je potřeba něco jiného. Marcelka trvá na výchozím měření před startem. Ve výšce bezmála 3.000m všichni saturace nad 90, tep pod 70. Akorát u mě je tomu naopak, ach jo. No, můj standardní vývoj jako vždycky, říkám si. Těžko se to vysvětluje, sám o sobě pochybuju. Jako vždycky. Slivka to každopádně jistí. Bereme si cca 10kg baťohy s vybavením na trek a vyrážíme se 14dnů 150km aklimatizovat.

Lukla 2.846m- Phanding 2.610m – Namche 3.440m – Pangboche 3.985m – Pheriche 4.371m – Lobuche 4.940m – GorakShep 5.164m – vrchol KalaPatthar 5.645m! - Gorak Shep – Dingboche 4.410m – Chukung 4.730m – baseCamp IslandPeak – vrchol IslandPeak 6.160m! – Pangboche – AmaDablam Base Camp.

Je toho strašně moc, co psát. Prostě co den, to osada, to noc, to nějaký příběh. Největší příběh teď ovšem píše covid. Všude jsme skoro úplně sami a podle toho se k nám chovají. „Sherpa Stew plís“ po všech nudelnzuppe ze sáčku si většinou objednáme tento typ polévky. Dělá se totiž pokaždé čerstvá v kastrolu na plotně, alá co dům dal. Děda by to nazval Ajntopf. Je v tom všechno,

hlavně kobzole. Maso za příplatek. Všechny osady žijí z podstatné části z turismu. Tedy ubytování, vaření a nošení vybavení. Toto je tady jejich život. Ubytovaní je v „Lodge=lodžích“. Jde o 1-2patrové budovy s kamenným obvodem a dřevěným vnitřkem. Uvnitř není rozvod topení ani vody. Zevnitř jsou stěny polepené kobercem. Spí se v péřovkách. Zajímavé je, že opracování 1 kamene do obvodové stěny trvá kameníkovi majlíkem 1 den. Velké kameny klupe klidně dny 3. Za den si kameník vydělá cca 200kč. Člověk si tady na každém kroku uvědomí, jak těžké je tady žít, aby člověk nosí vybavení, obdělává pole nebo se stará o jaky. Např. když mi malá holka prosebně bere rozpitou láhev čisté vody z ruky nebo projde odhadem 15letý kluk s 60kily na zádech. V pantoflích. Takových je tady mraky. Sem tam to člověku prostě nedá a podá pár dolarů nebo rupií. Spíš je problém se držet a nedat to každému. Život v Evropě jim snad nelze ani popsat a člověku se chce brečet.

Opracovat
1kamen=1den

Namche Bazaar je největší „město“ na treku a každý pátek se tady sejdou osadníci, zemědělci a pastevci z širokého okolí. Prostě Bazaar. Je libo nasekaného Jaka s pytlek brambor? Žádný problém. Zabíjačky tady probíhají v přímém přenosu. Ostatní Jaci na to musí čumět. Po pravdě, my čumíme taky. Hlavně na ty čumící ostatní Jaky. Nedivím se, že je „Tráva“ vegoš. Jací steak je pro místní téměř nedostupný. Jde o 200kč, tedy jejich celodenní plat. V Pheriche je pak symbolický památník se jmény všech, kdo se odsud domů již nevrátili. Nebo v Gorak Shepu měl sir Edmund Hillary svůj základní tábor se 70 sherpy, když jako první s Tenzingem zdolal Everest. Na každém kroku tady dýchne nějaký příběh nebo si člověk zatočí malovaným památníkem, což je obdoba našich Božích Muk. Akorát tady je jich násobně víc.

Celý společný trek po více než 2 týdnech ukončujeme v Pangboche. Děcka jdou směr Lukla. Zbylo po nich trochu smutno a prázdno. S Milošem vyrážíme směr Ama Dablam BaseCamp.

A na vrchol Ama Dablam 6.812m

„Tak Miloš a je to tady...“ docházíme do BaseCampu 4.600m zrovna v momentě, kdy vrtulník někoho zachraňuje v C3 6.400m (poslední Camp cca 400m pod vrcholem). „Iotis usd a rovnou do Káthmándú“ hlásí náš šerpa. Že prý kvůli vyčerpání to stejně pokryje pojistka, tak co. Přesto, že tohle je snad ten nejhezčí basecamp na světě, úvod je tedy příšerný.

Haj, Ājem Čooaloang“ slyšíme navíc za námi. Otáčíme se na mladého kluka, co se pomalu blíží. „Tak Džiri (to jako na mě), this is your sherpa na výstup“. Koukám nevěřicně na našeho Sherpu Dawa, který nás provází 3 týdny přes půl Himaláji. Byl 9x na vrcholu Everestu, 4x na Amáči a ke zdolání všech 14 8tícovek mu chybí asi 5. Prostě borec jak cyp, s jehož pomocí jsem při výstupu tak trochu počítal. No tak mi vysvětlil, že půjde na laně s Mikym a já s Čoem. Tak jsem si borece přejmenoval podle oblíbeného seriálu Mentalista, bo Tsewang [Čooaloang] je kuřina dlouhá. Každopádně můj 3 týdny pracně shazovaný tep byl v ten moment asi na 200. To nejzajímavější však mělo teprve přijít.

Slivka došla a tak jsme s Milošem plynule přešli na místní KukriRum. Po pravdě není špatný a s colou se na něm dá chvilku přežít. Prý zraje 8 měsíců v nepálském dubu. Těžko říct, ale v pale se točilo trochu víc než po hulení jáčího hovna. Po 2 dnech (naštěstí pouze po dvou) čekání na počasí s Kukri je zrovna dobrý moment se Čoa zeptat, co vlastně normálně dělá. Je to moc velký sympos, ale na Amáči nebyl nikdy. Vlastně nikdy nebyl nad 6.000m! Wtf ??? „Miloš, chce to hodně Kukri rumu...“ Doposud vodil pouze treky podobné tomu, co jsme šli s Mikyho rodinou. Dobrá zpráva je, že tohle je součástí jeho zkoušek na Sherpu 1. třídy, takže mu jde vcelku zásadně o budoucnost. A potom trochu o život. „Hermiono, měla by sis srovnat priority“. No nic, prostě počítám s tím, že se bude snažit se přetřhnout, aby dosáhl vrcholu a zároveň se vrátil zpět. Výstup na Ama Dablam má mezi šerpy dost váhu a srovnává se s výstupem na 8tísícovky. Čoovi tak stačí k získání licence a smlouvy s některou z významných místních agentur.

Ráno měřím tep 57, saturace 91, což v bezmála 5.000m není úplně špatný. Dnes je totiž výjimečný den. Do BC přichází místní Lama a dopoledne provádí obřady „Puja – Púdža“. Má to svoji atmosféru. Lama zapálí ohně na úpatí a vzletně hoře zpívá buddhistické texty. Ostatní se klaníme, házíme rýži na připravený oltář a každý sám si čelem k hoře v duchu ujasňuje, co si přejeme ze všeho nejvíc. Bez promluvy k duchu hory, jeho uctění dary a posvěcení bot, lan a dalšího vybavení se nemůžeme z BC ani hnout. Odpoledne plánujeme výstup. Lama říkal, že hora nás přijme a počasí vypadá na 4 dny vcelku příznivě. Díky super aklimatizaci z treku plánujeme rychlostní výstup. 4dny tam i zpět.. U počasí tady člověk totiž nikdy neví. 1. den BC 4.600m – C1 5.600m. Jde o fyzicky dost náročný den s pofiderním spaním na skále. 2.den C1-C2 (Orlí hnízdo

5.900m). Jde o technicky nejtěžší část výstupu. Skalní lezení 6+. 3.den Po spaní/nespaní na skále o půlnoci z C2 rovnou na vrchol a zpět. Summit day tak na 12-16hodin 1.000 výškových metrů z čehož 900 je na laně a závěrečných 600 na dost kolmé stěně. To je plán.

Celý výstup a sestup by zabral samostatnou kapitolu, stalo se toho abnormálně hodně. Pád do trhliny, vytrhané sněhové kotvy z vrcholové stěny, ulitlá slaňovací osma, můj sólo sestup atd. Každopádně následující den se nám opravdu podařilo vyjít. Do C1 jsme po celodenním výstupu došli, co noha nohu mine. Závěr je už na lanech. 2. den se nám první hodiny dost točilo v pale. Naštěstí při nástupu pod YellowTower 6+ už to bylo relativně ok a podařilo se nám vyšplhat a dosáhnout C2 – Orlí hnízdo. Jde o skalnatý špičatý předvrcholek, kde se vlezle jen pár lidí. V noci v -20 tak vyrážíme na vrchol. Bohužel se Mikymu obnovil točák a nestabilita, tak to těsně pod C3 raději otočil. Nám s Čoem trval výstup celkových cca 11 hodin a v poledne jsme tak stáli na vrcholu. Výhled z AmaDablam se v literatuře popisuje jako nepopsatelný rozhled na celé Himaláje. Je to tak, nicméně, neměli jsme tam už moc času. Guslik se párkrát rozhlédl, otevřel jsem opět úplně zmrzlý šampus, udělali jsme pár fotek a valili jsme zpátky do stěny. To jsme ještě netušili, že ji borec těsně před námi za pár minut celou serve a já skončím v trhlíně. No nic, do C2 jsem po pár hodinách slanił sám a Čo dorazil až za další hodku, dvě.

Za výrazné podpory Kukri jsme s Mikym po dalším týdnu dorazili do Lukly a následně strávili výjimečné chvíle v hospodě u Trávy v Thamelu. Nepál je nádherný a Štěpánkovice na vrcholu AmaDablam byly. Na Zdraví ☺

Jiří Stareček, www.jiri-starecek.cz

PF 2022

*Přejeme nejen našim čtenářům,
ale všem lidem klidné prožití vánočních svátků,
mnoho pěkných chvil se svými blízkými,
zdraví a pohodu v novém roce.*

*A pokud nenajdete pod stromečkem knihu,
nezoufejte, a přijďte k nám do knihovny.*

Obecní knihovna
ve Štěpánkovicích

PF 2022

*Příjemné a klidné prožití vánočních svátků,
hodně spokojenosti, radosti a především
pevné zdraví v novém roce přejí*

*Zaměstnanci Obecního úřadu
ve Štěpánkovicích*